

فقہ شرعیات

تالیف
سید کمال الدین نوربخش

جلد اول

چاپ چہارم

مخصوص سال اول دبیرستانها

مصوب پانصد و چهل و دومین جلسہ شورای عالی فرهنگ

مؤرخ ۲۰ بہمن ماہ ۱۳۲۴

آیات، آراء و کتاب ماحروف ریز
لوستہ شدہ اررہہ خارج است

حق چاپ محفوظ

مخالف فروش و ہوا بکشاہ علی اکبر عظیمی

فقہ شرعیات

تالیف
سید کمال الدین نوربخش

جلد اول

چاپ چہارم

مجموع سال اول و پیرتاہما

مصوب بانسداد چیل و دوہین جیسٹہ شورای عالی فرہنگ

مؤرخ ۲۰ بہمنیہ ۱۳۲۴

آبت ۰ آنچہ در کتاب باحرہ ت ریز
نوشتہ شدہ از برنامہ سرج است

حق چاپ محفوظ

کتاب فروشی و چاپخانہ علی اکبر علی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَالصَّلٰوةُ عَلٰی مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ الطَّاهِرِیْنَ
 رَبِّ زِدْنِی عِلْمًا
 (مقدمه اول)

در سال ۱۳۱۴ شمسی که دبیرستان مروی تأسیس، و افتخار تدریس فقه نصیب این بنده شده
 بعد از سنجیدن روحیه دانش آموزان و اختلاف بسیاری که در پایه تحصیلی و پایه علمی ایشان بود
 یک حرف و ساعتی که برنامه اجازه می داد این وظیفه سنگین و شریف دینی (که بقاء و
 خوشحالی ملت بان بستگی دارد) گفته شود از حرف دیگر، برخورد لازم دیدم کتابی انتخاب شود
 که اولاً با ساده ترین عبارات مسائل فقه را هر چه برداشته، از میزان اختصار و حد لزوم
 تجاوز نگزوده باشد و ثانیاً از مغز چهل جوان دانشمندی لایق ادراک کاغذ زیور و اوایش
 یافته باشد.

پس از گردش بسیار در کجینه ذهن او زیر و رو ساختن کتب مؤلفین بزرگ که در قمر مذکور
 و قیت ایران و اسلام را از قیت او، باعث افتخار مسلمین اند) کتابی ساده تر و جامع تر از
 کتاب مختصر نافع، و مؤلفی زبردست تر، انش و بنام ترازی نویسنده آن نجسته. دیدم
 چنین گوید که اینها بی اساس و آوار است در معرض غایب گذاست و معرفی کرد، تا جوانان در
 میدان بدینت بدانند در هفت قرن پس چه برین نزرکی با اصول محکم و دره شش خود مردم
 با هم و بلیغ از نظم ساختن زندگی اجتماعی در هر زمی بسکد کیر عوت میگردند

مؤلف مختصر نافع

مؤلف مختصر نافع - نجم الدین . ابوالقاسم . جعفر بن حسن (۶۰۲ - ۷۶۶ هجری قمری)

مشهور به محقق اول و محقق حلی از بزرگترین دانشمندان و فقهای مذهب است ، که نظیر آن در فقه و بیان کمتر کسی یافت شده و از مجلس درس و خورشید تابانک وجودش ستارگان فرد زنده ای چون علامه حلی بر خاسته و زینت مجلس جهان دانش گشته اند . نامش مشهور آفاق و مخصوصاً کتاب تریب او بهترین مجموعی است در قوانین فقهی از آنست که اجتماعیه تا کنون در بیشتر نوشته شده و بزبان های مختلفه ترجمه و انتشار یافته است و نویسنده ، ترجمه بفرانسه آن را نزدیکی از دوستان دیده است .

باری محقق در همه کشورهای اسلامی و دانشمندان اروپایی بفضل و دانش معروف است .

و تحصیل و تدبیر آن بزرگ مرد در حله بوده ، شصت و هفت سال قدیمی با این بزرگوار و کرامت ، خواهی نصیر الدین دبی برای دیدن تفسیرش بجهت آمده آستان قدسش ، بوسیله و در احقرام تحصیل پس از آنکه که شش ماه است تألیفات او بسیار از جمله کتب مشربح است در فقه که شرح بسیار بر آن نوشته اند و بتی شرح آن جوهر « اعلام » از مرحوم شیخ محمد حسن وفات ۸۰۰ - ۱۰۰۰ هجری ساد شین الفسائی ، و سالک از سید ثانی است (۹۱۱ - ۹۶۶)

سوی قمری .

۱۰۰۰ در سمرقند آورفته ، که در حقیقت مختصر و خلاصه ای است از شرایع و بر آن نیز ترویج بسیار نوشته اند و بسبب طریقت آنفخ شرح کبیر معروف بریاض است مؤلف مرحوم میر سید علی طباطبائی (۱۱۶۱ - ۱۲۳۱ هجری قمری) ، راجعه در فقه محتاج در اصول فقه در اصول دین ، و رساله ای در منطق زان

مقدمه دوم - پس از آنکه دو سال در کلاسهای چهارم و پنجم و ششم دبیرستان
 مذکور، متن و عین مختصر نافع (بجز مطالبی که امروز متروک است از قبیل احکام غلام و کنیز
 یا جهاد و آن معنی که باید با حضور امام باشد، نه دفاع که در هر صورت لازم است و
 بسیاری از مستحبات و مکروهات) مورد استفاده قرار گرفت متأسفانه از سال
 سوم تیر آرزو بنگ خورده و نشد عین کتاب تدریس شود؛

زیرا بجای آن سطح فکر و علاقه دانش آموزان تحصیل تئری یافته و دانش آموزانی که
 از دوره اول متوسطه بکلاس چهارم وارد میشوند در همه دروس و مخصوصاً عربی بسیار
 ضعیف اند و تدبیر شرعیات به عربی سودمند نخواهد بود، و چون منظور خود خواهی و فضل
 فروشی نبود لازم دیدم همان متن را بفارسی ساده و روشن تحویل دهم، باشد که محصلین
 بفهمند و فایده برند و خوشبختانه نتیجه هم گرفتیم، زیرا دانش آموزان که هنوز بزرگ
 و بیشه طیت و اسلام از دلشان نبریده باشند و شغف بخواندن و یاد گرفتن، بنده را
 تشویق کرده آنچه میگفتم نوشتند و بگذشتن دو سال تقریباً یک دوره کامل فقه تئیه
 شد (غیر از احکام غلام و کنیز و ابواب حدود و دیات که جزء برنامه نبود گفته
 نشد) ولی بعد از گذشتن امتحان و مدرسه هم آن جزوه را را خود داشتند
 و ظرف احتیاج نبود تا از آنف گرفته باشم قصص را پایان کتاب فقه با انحال
 مدرسه بدستور وزیر وقت (۱۳۱۸) توأم شد، رشته گینخت دانش
 آموز و مدرس و کارمند هر یک بگوشه ای ستواری یا پناهنده شدند.

مقدمه سوم - پس از قضایای شریبور و گذشتن کمی دو سال در برج
 و برج ششم آورده و افسانه نمائی که در همه طبقات کشور برپا شد و باتش آن هنوز

بده میوزند . و هر سکنما همه را از هم دور ورشته ملت را یاره ساخت ، گوئی
 ز نام داران امور از خواب تا اندازه ای بیدار شده فهمیدند همه این اختلافات و بهم
 عیبگی ما زاده بی ایمانی است و اکنون نیز در روی این درد تنفس ایمان و وحدت
 در عقیده است ، زیرا سرشتی که با آئین پرورش یافته ، دروغ نمی گوید ، دزدی
 نمیکند ، آذوقه و خوار بار طرف احتیاج ملت را انبار نمی کنند ، آرزوی بالا رفیق
 نرخ و سطح زندگی را در سه نمی پرورد ، ب مردم آزاری نمیگردد ، نفهمیده و
 نشنیده سخن نمی گوید ؛ ندانسته دامن این دآن را آلوده و لکه دار نمی سازد ؛
 پشت میز اداره یا وزارت یا وکالت انجام وظیفه می کند ، از بی نوا یان
 و لجنوی و بجا در شان رسیدگی میکند ، با بحال صمیمیت بسین و کشور خدمت گزار است
 مردم با ایمان ، پرامون نسیانت . تهت ، خود سری ، خود خواهی گشته
 مصالح اجتهای را بر منافع شخصی ترجیح میدهند .

باری فهمیدند که باید روح ایمان در جامعه تقویت و از فرهنگ شروع شود . ایمان
 اگر از روی دانش در دل جاگیرد سودمند و در بنیاد کاخ ملت مؤثر است .
 دانش آموزان که فسر زندان طبقات گوناگون ملت اند باید ب عظمت مقام ایمان
 پی برند ، و با روح جوان خود بوظائف ایمانی خو کنند . در این منظور برنامه درک
 ابته اتی و متوسطه بدرس شریعت زینت یافت و کوه هرگز انبهای که چندین سال آنجینه
 مدارس سرفت شده بود ، دوباره برگشت . و ما امید داریم . اگر حقایق اسلامی
 چنانکه بوده خالی از آرایش و پیرایش فسترد شود ، نه تنها جامعه ایرافیت و مردم
 این کشور را باوج ترقی و سعادت می رساند بلکه معتقدیم مردم و نیای متدین

دانشندان همچنان را امکان داده ؛ می فہمند کہ در پرتو خورشید عالم افروز اسام
 ہمہ سخن زیریںجا ، کتہکتس ؛ ، اختلافات بدینی با بر طرف شدہ جہانیان در محک
 سازش و آزمش با یکدیگر برادرانہ و خوش زندگی میکنند . . .
 مقدمہ چھنارم - پس از ابلاغ برنامہ شریعت بلا بیستمانہ ، بندہ شکر
 افتادم همان خبرزدہ ای کہ در مروی گفتہ میشد ہد و ستر محس و دانش آموزان گذشتہ
 شود و آنحضرت در این خصوص علمای اعلام و دوستان ، رئیس و کارمندان ادارہ کجارسا
 و ارکان شورای عالی فرہنگ نیز پیش از آنچہ گمان حیرت کوکک و تشویق فرمودند
 و پس از رعایت چند نکتہ این مجموعہ تقدیم شد :

۱- دانش آموزانی باید استفادہ کنند کہ سال زندگی ایشان از دو لادہ

شروع می شود بنا بر این باید عبارات بسیار سادہ و قابل فہم نوشتہ شود .

۲- برای شریعت و اخلاق و قرآن فعلاً در ہفتہ ہمیش از یک ساعت

منظور شدہ و باید در اختصار و تفصیل روشی را انتخاب کرد کہ با پایان یافتن سال بنیاد
 دانش آموزان ہمہ مواد برنامہ را یاد گرفتہ و آقا یان اساتید نیز مجال شرح و بیان
 و پرسش و پاسخ داشته باشند . باین جہت ناچار شدیم از میزان متن مختصر مانع
 نیز مضداری گاہیدہ فردی را کہ چندان مورد احتیاج نیست یاد نکرده در عوض
 برای ہیئت گاہی از آیات قرآن یا اخبار ، کتاب رازینت دہم .

۳- با مطالعہ و دقت در کتب فہمہ فقہ و اخبار در نظر گرفتیم حتی الامکان

آنچہ نوشتہ میشود مطابق با عقیدہ مشہور و موافق با احتیاط باشد کہ فقہامی عصر و
 دانشندان سابق در آن ہم عقیدہ اند و این نکتہ بزرگ را کانی می فہمند
 کہ بظہت و توسعہ فہمہ آگاہ و میداند فقہ چہ دریای ژرفی است و با چہ نیرو و وسایل

شکینی میتوان در مطالب آن اظهار عقیده کرد .

۴ - در تنظیم مطالب فقه سید کمالاً ترتیب بر نامه رعایت شود زیرا در
برنامه مثلا اجاره را در ضمن عقود جایزه نوشته و این برخلاف تقسیم سیدی ابوس
فقه است اما بحث نکاح چون بسالی پنجم مربوط بود ناچار در جلد مربوط با سنال
منتشر شد .

۵ - آنچه از برنامه زائد بود بعلاست * و با حروف ریز و یا پا و رقی
مناز شد .

در خاتمه از عموم آقایان اساتید و خوانندگان گرامی خواهش آنکه هرگاه
اشتباه و نقصی در عبارات و یا مطلب ملاحظه فرمودند بدیده بزرگواری نکرسته و
ولطفا اطلاع بدهند تا در جایهای بعد رعایت و اصلاح شود و نیز از آقای مینوی
کارمند محترم وزارت دارائی که جزوه خود را برای چنین روز ذخیره کرده بود تشکر کنیم

کتابی که مورد مطالعه بود

۱ - حدائق - مرحوم شیخ یوسف بحرینی اعلی الله مقامه - مترجم امین اخباری

و اصولی بوده (۱۱۰۷-۱۱۸۸)

۲ - جواهر الکلام - مرحوم شیخ محمد حسن اعلی الله مقامه - مورد تریب کتب فقهی که

شامل همه ابواب فقه بار دستس استدلال است .

۳ - شرایع الاسلام - مرحوم محقق آقا اعلی الله مقامه

۴ - شرح لمعه - مرحوم شهید ثانی اعلی الله مقامه

- ۵- رسائل - مرحوم شیخ مرتضی انصاری اعلی الله مقامه
- ۶- رساله در فائده لاضرر شیخ مرتضی انصاری اعلی الله مقامه
- ۷- مسالک - مرحوم شهید ثانی اعلی الله مقامه
- ۸- مستند الشیعه - مرحوم حاج ملا احمد نراقی (وفات ۱۲۶۴) منظم فقیه و ریاضی دان ، و شاعر و از بزرگان مذهب در قرن سیزدهم
- ۹- مختصر نافع محقق اول
- ۱۰- دانی (در اخبار) مرحوم ملا حسن فیض (۱۰۰۷-۱۰۹۱) عارف، فقیه، محدث و شاعر معروف
- ۱۱- وسائل الشیعه - مرحوم شیخ حر عاملی (۱۰۳۳-۱۱۰۴) محدث و اخباری بوده
- ۱۲- تفسیر مجمل البیان مرحوم شیخ طبرسی (مابین ۵۰۰ و ۶۰۰ هجری از بزرگان مفسرین مذهب بوده
- ۱۳- صحیح الملقه - جوهری (وفات ۳۹۲ هجری) از بزرگان علم لغت عرب و از فاراب بوده
- ۱۴- رجال مرحوم بوعلی
- ۱۵- فهرست - آقای ضیاء الدین ابن یوسف شیرازی تولد ۱۲۸۲ شمسی
فجلاً ساکن شیراز و تدریس علوم دینی اشتغال دارند

مقدمات کتاب

* مقدمه اول - آئین مقدس اسلام در پر تو دو نوع تعلیمات که متضمن اصول کامل اخلاقی و اجتماعی بوده پرچم عظمت و پرافتخار خود را باندکن زمان برافراشته آسمان چین و هند و روم و ایران با برتری از آورد؛ نخست تعلیماتی که از آن باصول دین تغییر می شود و دوم فروع دین .

آموزش و پرورش اسلام بود که تمدن های پنج شش هزار ساله ایران و روم بسرعت برق آنرا پذیرفته و بدستورش کردن نهادند .

اصول دین و فروع دین اسلام دو اسکله مرموزی بود که زور و زور بمسئولین و آنها را نیر و مند ساخت .

* اصول دین - اسلام در این قسمت از تعلیمات خود مردم را بخدای یگانه و نادیده که همه با و نیازمند و او از همه بی نیاز است رهبری می کند خدا در نظر مسلمان بگردار پنهانی و آشکار همه محیط است و بکوچکترین کار پسنجیده یا ناپسند ، مزد و کیفر میدهد ، خدائی که ما می پرستیم خدائی است که اگر پیش خود نیکت یا بد بیندیشیم می بیند و در کمین است تا از خوب و بد که ام را اختیار کنیم و پا داسش برسینیم . آستان قدس پروردگار اسلام از هر عیب و نقص پاک و بهر صفت بحال آراسته است .

اسلام در اصول دین اعتقاد بخدای یگانه و روز رستاخیز و تسلیم در برابر فرمان و دستور فرستاده او را در دلها جامی دهد که اول توحید دوم محاد سوم نبوت باشد .

سلام در جامه زیبای تهنیت ، عدالت و دادگری را برای خدا و در سرت
و حفظ عدالت ، جانشینان مخصوصی را برای پیوستن هر جلود می دید ؛ بعد از امامت
بنابر این اصول دین و مذہب پنج است .

۱- توحید ۲- نبوت ۳- عدل ۴- امامت ۵- معاد و رزق
که انشاء الله بر یک را با برهان و دلیل و ایست که چه فوائد و تاثرات حقیقی در
خوشبختی و سعادت مل و اجتماعات دارند در آخر همین جلد جداگانه شرح می دهیم .
* فروع دین - در این رشته از سخنان پیغمبر اسلام و جانشینان او وظایفی
که مسلمانان نسبت با خرید کار خود و نسبت بیکدیگر باید انجام دهند دیده میشود و عبارت
و دیگر تعلیمات اجتماعی اسلام فروع دین یا علم احکام است .

مقدمه دوم * اجتهاد و تقلید - اگر میروی اندیشه و فهم و مطالعات خود
توانستیم کلی از مطالب اصول دین یا احکام را فحیده بان اعتقاد و یقین پیدا کنیم ما ما
مجتهد گوئیم . هر گاه پایه اعتقاد عمل برگشته دیگری باشد مقدمیم .

نتیجه - اصول دین را باید با جهاد و قدرت و آزادی فکر فحید و پذیرفت
اگر چه از راه قرآن و مطالعه اخبار ما گفتار فلاسفه یقین و علم حاصل شود که این نیز اجتهاد
است پس تقلید در اصول دین روانیست (که متلا چون پدرم خدا را یکی می دانند من نیز
بیگانگی او معترفم) ولی در فروع دین و احکام ، انسان می تواند باروشی که برای فحید
آنها بعین شده خود وارد و مجتهد شود و می تواند بکفته مجتهدی که در عدالت و دانش
و پاکد استی بر سایر مجتهدین برتری دارد در رفت ر کند .

مقدمه سوم * مکلف - وظیفه مند و مکلف در قانون اسلام کسی است
که بالغ و خردمند و آزاد و توانا باشد و این چهار شرط چهارگانه تکلیف گویند

با بر این کودک ، دیوانه ، ناچار ، مضطر ، و ناتوان از بند تکلیف رایند (ولی در تجاوز بحق مردم ، مثلاً اگر کودک شیشه و پنجره خانه همسایه اشکست ، خسارت همسایه را باید بر حسب اژمال او جبران کند و این نوع امور را احکام وضعی گویند)
 * تکلیف - دستور و قانونی است که چینیای اسلام برای کردها و رفقار بشر تعیین فرموده و بواجب ، حرام ، مستحب ، مکروه و مباح تقسیم میشود .

واجب - آنست که ناگزیر باید آنرا انجام داد و در انجام آن مزد و ترکش کیفر است مانند نماز و روزه و فلاح از زمین موقفی که دشمنان دین هجوم آورند و برده امانت .

حرام - عکس واجب است مانند باده گاری ، ربا خواری یا قرض بآل و جان و ناموس مردم .

مستحب - کاری است که انجام آن محبوب خدا است و بان مزد می دهد ولی در ترکش مجازات و کیفر نیست مانند ساختن یارستان دهل و کوکب بینوایان .
 مکروه - عکس مستحب است یعنی اگر انجام ندیم مورد لطف خدا قرار می گیریم مانند نماز خواندن در حمام .

مباح - آنست که در انجام و ترک آن کاملاً مختاریم .

مقدمه چهارم - علم فقه - هر گاه وظایف و احکام شرعی را نتوانستیم از روی دلیل بفهمیم در این موقع فقه آموخته ایم و ما را فقیه گویند .

دلیل فقهی - راه و روشی که میتواند انسان را بمقتصد و نزدیک کند و دلیل آنچاره برای هر مقصد و باروش مخصوص باید رفت تا به هدف رسید ، متوجه طلب یا برآیا

باید باروشش شناخته و آزمائش فهمید و در ماضیات از برهان کوچک گرفت ادله و طرقی که برای فهمیدن مقررات فقه تعیین شده چهار است :

قرآن ، اخبار ، اجماع ، عقل ، که نیروی مجموع این چهار دلیل و وظائف همه مردم و موضوعات فقهی روشن میشود .

* تقسیم علم فقه - قوانین فقهی ، یا نظر بحسب دین دارد یا دنیا قواعد مربوط بعالم دیگر عبادات ، و قواعد موضوعه برای زندگی این جهان ، یا در اجسام و محتاج بلفظ (صیغه) است یا احتیاج بلفظ ندارد - آنچه را بلفظ احتیاج ندارد احکام نامند مانند ارث و حدود و ویات و اگر محتاج بلفظ است یا از طرفین این نیاز هست یا از یک طرف ، آنچه را لفظ یک طرف کفایت میکند ، ایضاً نامند چون طلاق که همان مرد تنها صیغه طلاق را انشاء میکند در وقوع طلاق کفایت و اگر احتیاج بلفظ از دو طرف شد آن را معاملات نامند مانند عقد بیع و اجاره و غیره .

از ملاحظه آنچه گفته شد میتوان بجایی فرق مابین علم حقوق و علم فقه را بدست آورد . زیرا اولاً جامع قوانین فقهی بشری است که با استناد بحدت قوانین را تعیین کرده بخلاف قوانین حقوقی که مولود فکر بشر است . ثانیاً قوانین حقوقی تنها برای حفظ اجتماع و روابط بین مردم است و با عبادات سر و کار و بان هیچ توجه ندارد ؛ برخلاف قوانین فقهی که قسمت بزرگ آن در موضوع عبادات است .

ثالثاً متقنین حقوق ، در وضع قوانین ، ملاحظه احتیاج روز بشر ، یا مردمان یک کشور را میکنند ولی شارع یک دین ملاحظه روزگار است و ایجاب دائمی آنها را میفرماید . این امور فرق مابین این دو علم است ، وجه اشتراک آنها ملاحظه احتیاج مردم و حفظ اجتماع آنان است .

بعد از بیان مقدمات فوق نظیر به اهمیت جانب قوانین مربوط
به آخرت . عبادات را مقدم داشته میگوئیم : مهم ترین عبادات بر حسب
فرمایش ائمه دین و دلالت قرآن مبین همانا نماز است و چون نماز مربوط به تبه
مقدماتی است لذا مقدمات نماز را در چند فصل بیان میکنیم .

باب نماز

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ
إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا .

معنی - باید از هنگام ظهر تا تاریکی شب و هنگام برآمدن سپیده صبح ، نماز
بجا آری و نماز با باد و مورد گواهی است

تعریف - نماز کیفیت مخصوصی است که پروردگار جهان بآن وسیده

رستش مینود

تقسیم نماز یا واجب است یا مستحب ، نماز های واجب هفت

است :

۱- نماز های روزانه (صبح - ظهر - عصر - مغرب - عشا)

۲- نماز عبیدین (عید رمضان و عید قربان)

۳- کسوف و خسوف ، زلزله و آیات

۴- نماز جمعه .

نماز طواف واجب .

۶- نماز میت

۷- نمازی که بنزد یا شب نذر انسان بر خود واجب کند .

قسم اول نماز های بومیه (روزانه)

قوانین مربوط به نماز های روزانه را در چند سبخت شرح میدیم

بحث اول تقدّمات نماز

تقدّمات نماز پنج است :

۱- طهارت ۲- وقت ۳- قبله ۴- لباس ۵- مکان

فصل اول طهارت

تعریف = طهارت در لغت پاکیزه بودن و در فقه عبارتست از وضو

و غسل و تیمم .

وضو

قرآن : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا خُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَانْسُوا بِرِجْلَيْكُمْ وَارْجُلَكُمْ
إِلَى الْكَعْبَيْنِ (آیه ۵ سوره مائده)

ای مردم ما ایمان سرگناه بخواسید نماز بخوانید صورت و دست خود را

تا آرنج بشوئید و سر و پا را تا برآمدگی پا ترکشید)

چگونگی وضو - وضو عبارتست ازستن صورت از رستنگاه موی

سر تا ذقن (چانه) از قن مَسّ شمال استخوان زیر کُلو با استخوان یا مین دست

است که دندانهای یا مین بر روی آن دو استخوان برود (ستن دست

راست و دست چپ از مرفق آرنج) تا کتفان و مسح جلو و مسح

دو یا از سر استمان تا برآمدگی یا

در و نونو ۱۱ چیز مضاعف است

۱- مکلف باید خود مباحثه وضوء باشد ولی اگر نتواند جائز است دیگری

از او وضوء دهد .

۲- نیت که جزوه وضو نیست ولی وضوء بدون آن صحیح نباشد و نیت در عبادات عبارتست از اینکه فعل و کار را برای خدا از آغاز تا انجام بجای آورد یعنی دیگری یا چیز دیگری را در عمل شرکت ندهد مثلاً اگر هوا گرم است و برای خشک شدن و تقرب بجن بخوابد وضوء بگیرد صحیح نیست یا اگر در جانی وضوء بگیرد برای اینکه بینندگان با وضوء توجه شده اورا امتدین دانند باز صحیح نیست و نیت باید متعارف خوب باشد چنانکه در بحث نماز انشاء الله خواهیم گفت .

۳- در شستن با حتماً باید از بالا پائین شروع شود ولی مسح از پائین بیالا و از بالا پائین جائز است هر چند از پائین بیالا در مسح پا با احتیاط نزدیکتر است و ترک نشود .

۴- در مسح پا باید بر خود پاسخ کرد .

۵- سر و پارا باید مسح کرد ، یعنی از همان تری آب وضوی دست ،

باید مسح بعمل آید و عبارت ساده ؛ سر و پارا باید با آب وضو تر کرد .

۶- در شستن با ترتیب معتبر است یعنی اول باید صورت را شست بعد

دست راست ، سپس دست چپ و پس از آن مسح سر و در مسح دو پا ترتیب شرط نیست و مشهور فقها گویند دو پارا با هم می توان مسح کرد .

۷- در مسح سر میتوان موی مسح کرد ؛ ولی بشرطی که موی اطراف سر ؛

جلو سر را گرفته باشد ؛ عبارت دیگر مسح بر روی موی خود جلوسر بی اشکال است و موی اطراف اگر در جلو جمع باشد باید آنرا عطف

۸ - موالات یعنی افعال وضو را پی در پی بجا آورد و میزان موالات صدق عرفی است یعنی سرکه میزد بگوید وضو گیرنده در افعال وضو فاصله نینداخته و وقتها گویند محقق میشود باینکه عضو بعد را بشوید پیش از آنکه عضو پیشین خشک شده باشد (در آدامی معتدل)

۹ - اعضاء وضو باید قبل از وضو پاک باشد

۱۰ - آب وضو باید مطلق باشد ؛ یعنی مردم آن را آب گویند بدون اینکه چیزی بلفظ آب اضافه کنند ، مثلاً کلاب و آب غوره آب نیستند زیرا دو لفظ کل و غوره در تلفظ با آب زیاد میشود . *

۱۱ - پاک بودن آب

۱ - هرگاه موی جلوسه بقدری بلند است که اگر آزارها کنند و بالا ترند از سر تها دره بشود پشانی را فرامیگیرد باز سح بر روی این موها صحیح نیست .

* اقسام آب - آب مطلق است یا صاف - آب مطلق سه قسم است جاری - ایستاده و

آب چاه .

آب جاری پاک است و پاک کننده و با آن میتوان وضو گرفت مگر بهنگامیکه رنگ یا بو یا مزه آن سبب است تغییر کند که در این صورت وضو گرفتن صحیح نیست پاک نخواهد شد مگر آنکه آنقدر جریان پیدا کند ، از منبع بر آن اضافه شود تا رنگ یا بو یا طعم آن بکلی از بین برود (آب را وقتی جاری میگویند که سر حثبه دسته باشد یعنی از زمین جوشیده ، جاری کرده) ؛

أَلْمَاءُ إِذَا بَلَغَ قَدْرَ كَرِّ لَاتِيحِثُّ شَيْئًا
یعنی آب همینکه به مقدار کر رسد هر چیزی آنرا
مخس نمیکند .

بقیه در صفحه بعد

عسل

تعریف - غسل در لغت شست و شو و در فقه عبارتست از طهارتی

(بقیه از صفحه قبل)

مقدار کُر - عبارت است از ۱۲۰۰ پل عراقی و هر پل عراقی ۱۳۰ درم و هر ۱۳۰ درم ۶۸ شقال پنج شقال است که کرد در حدود ۳۸۳ کیلوگرم و ۹۰۰ گرم است ۱۲۷۱ من تبریز و ۲۱ سیر برابر میشود .

آب چاه - بنا بر قول عده زیادی از فقها در حکم آب جاریت یعنی بلاقات نجاست نجس نمی شود ولی برخی دیگر فرموده اند بلاقات نجاست نجس شده و طرز مخصوصی برای تطهیر آب چاه قائل شده اند بحسب اختلاف نجاستی که با آب چاه ملاقات میکند مثلاً می گویند اگر کوسفند در چاه افتاد و مرد ۳۰ با ۳۰ لود از آب چاه را باید کشید و اگر مشروب الطبی در چاه ریخت همه آب چاه را باید کشید و لهذا، چون این موضوع که بار نجس نجاست در چاه باید از آب چاه کشید محل خلاف است لذا از ذکر آن صرف نظر می کنیم .

آب قلیل - آب کمتر از کُر آب قلیل گویند و بلاقات نجاست نجس میشود و پاک نخواهد شد مگر اینکه یک کُر آب بر آن اضااف کنند .

تذکر - مبطلات وضو (نواقض وضو) هشت است :

- ۱- بول ۲- خایط ۳- بروج (باد) در صورتی که از محل معمولی بیرون آیند یا در اثر کسالت و جراحی، محل جای دیگر شده باشد ۴- بیوشی ۵- مستی ۶- خواب در صورتیکه چشم و گوش بر دواز دیدن دشمن باز مانند، بنابراین مانند پیکلی و امثال آن ناقض وضو نیست ۷- دیوانگی
- ۸- استخاضه قلیل (خونیت که زمان در غیر ایام عادت می بینند و اگر در غیبه نفوذ کنند قلیل اش گویند و تنها موجب وضوء است ، و اگر همه پذیرا گرفت موجب وضو و یک غسل ؛ و اگر علاوه بر نفوذ همه پسنبده را فرار گرفت و بجاج سرایت کرد کثیر است و برای هر نماز علاوه بر وضو یک غسل باید

بقیه در صفحه بعد

نه به شستن با نیت حاصل میشود : ۱- شستن سر و گردن ۲- شستن طرف راست
تمام بدن از گردن تا پا ۳- شست و شوی طرف چپ تمام بدن و اقسام آن
شست است

اول غسل جنابت (۱) دوم غسل حیض - سوم غسل نفاس چهارم غسل
استحاضه پنجم غسل مس میت (۲) ششم غسل میت (۳)

۱- سبب غسل جنابت دو چیز است ، یکی جماع ، دوم خروج منی خواه در خواب که آنرا احتلام گویند
و خواه در بیداری که از شهوت رانی و غیر آن حاصل میشود .

۲- غسل مس میت - بعد از سرد شدن و پیش از غسل دادن مرده اگر کسی دست بپند
اول بخارد واجب است که غسل کند ولی باین غسل نماز نتوان کرد .

۳- غسل میت - بر هر مسلمان واجب است که مرده مسلمان را سه غسل بدهد یکی با
آب و دیگر با آب سرد ، سوم با آب کافور و این غسل گرچه بر هر مسلمان واجبست ولی اگر
یک نفر بعهده گرفت از دیگران ساقط میشود .

تذکره ۱- خون حیض - خونی است که از زن عموماً مابین ده سالگی و پنجاه سالگی مابین
چند روز دفع می شود

علامت آن : ۱- خون حیض تیره رنگ غلیظ و بدبو است ۲- کمتر از سه روز
و بیشتر از ده روز دیده نمیشود ۳- مابین هر دو مرتبه کمتر از ده روز فاصله نمی شود . اگر پیش
از ده روز نشد ، مقدار زائد ، استحاضه است .

تذکره ۲- خون نفاس - خونی است که بعد از زایمان دیده میشود و از ده روز تجاوز

نمیکند و زائد برده روز استحاضه است (بقیه در صفحه بعد)

تنها غسلی که میتوان بدون وضوء با آن نماز خواند غسل جنابت است
و باقی اغسال اگر چه واجبست ولی بتخصائی با آن نمی شود نماز خواند بلکه وضوء
هم لازم است .

احکام غسل

- ۱- بدن باید پیش از غسل پاک باشد .
- ۲- نیت - چنانکه درون گفته شد ۳- ترتیب در غسل ترتیبی یعنی اول
سر و گردن را باید شست ، سپس طرف راست بدن ، و بعد از آن طرف چپ
بدن را ۴- اگر در بدن مانعی چون انگشتر باشد موقع وضوء و غسل باید مانع را
برطرف کرد .

(بقیه حاشیه صفحہ قبل)

تذکره ۳ استحاضه - خونی است زرد رنگ و غالباً بعد از چاه سالکی یا بعد از دوره حیض
و نفاس دیده میشود و سه نوع است :

- ۱- قلید و آن خیلی کم است یعنی همه پنبه را (مسکام آزمایش) فرامیگیرد و در این صورت غسل
وضو است ۲- متوسطه که همه پنبه را فرامیگیرد و در این پیش آمد در شبانه روز یک غسل نیز واجب
است ۳- کثیره که از پنبه بجای سرایت میکند و در این فرض برای نماز صبح یک غسل و برای نماز
ظهر و عصر یک غسل و برای مغرب و عشاء یک غسل نیز واجب است

تذکره ۴- زنی که حیض و نفاس می بیند ، تکلیف نماز از او ساقط است ولی بعد از پاک
شدن روزه را بعنوان قضا بجا میآورد .

تذکره ۵- بعد از پاک شدن از خون حیض و نفاس برای خاطر نماز روزه باید غسل کرد و ترتیب
غسل در این سه مورد مثل غسل جنابت است جز اینکه علاوه بر غسل وضوء هم برای کفایتی (بقیه در صفحہ بعد)

تبصره ۱- غسل و وضوء واجب نیستند بلکه برای نماز واجب یا مس نوشته های قرآن و امثال آن واجب میشود ، و در غیر این موارد غسل و وضوء مستحب استند و واجب تبصره ۲- در رودخانه و استخر و امثال آن بعد از ناک شدن بدن میتوان منبت غسل ، همه بدن را در زیر آب فرو برد که آب در یکدم بهمه بدن محیط شود و این را غسل ارتعاشی گویند .

تیمم

تعریف - تیمم در لغت بمعنی توجه و قصد و در اصطلاح فقها طهارت اضطراری است یعنی موقعی که مثلاً وقت تنگ یا مکلف دستش از آب برای تحیل طهارت (وضوء و غسل) کوتاه ، و موقع نماز و یا عمی است که بطهارت بشکی دارد تیمم متوسل میشود

در تیمم چند چیز واجب است

اول غسل یعنی زدن دو کف دست بر روی خاک و مسح کردن پیشانی با همان دو کف دست و مسح پشت دست راست از چ تا سر انگشت و پشت دست چپ با دست راست بهمان ترتیب .

دوم - خاک که با وجود آن تیمم بغیر خاک بی اشکال نیست ، و در صورت نبودن خاک ، تیمم ب سنگ یا جایی که خنبار و گرد در آن جمع شده ، مانعی ندارد .
تبصره - تیمم بر معدنیات از قبیل کچ ، و غیره جایز نیست .

(بقیه حاشیه صفحہ قبل)

مربوط بوضوء واجب است

تذکره - باخون زین و نفاس و استسحاضه بر چند کمر از پشت ناخن و جا را بپوشانند نماز که در باشد نماز صحیح نیست .

سوم - نبودن آب یعنی تیمم موقعی واجبست که مکلف به آب دست رسی نداشته باشد، خواه آنکه اساساً آب نباشد یا آب باشد ولی بواسطه مرض یا زخم یا تشنگی یا تنگی وقت نتواند آب استعمال کند.

تذکره - در صورتی که آب باشد ولی قیمت آن گران، هرگاه مکلف ممکن و متمول است، باید به قیمت هست آب را خریداری و تحویل وضوء و غسل کند و الا چنانکه گفته شد تکلیفش همان تیمم است.

در خاتمه فصل طهارت سه مطلب را متعرض می‌شویم اول آداب احکام میت التخلیه و دوم نجاست سوم مطهرات.

در سنجام نجی حرام است پیش از غسل یا در عقبه نشستن و اگر میت تخمیر را در عقبه ساخته باشد پاك کرد (در صورتیکه نجاست از محل تجاوز نگرفته باشد که در اینصورت جز آب مفید نیست)

تبصره - قطعات سنگ را که با آن تطهیر می‌کنند تنها باید سه عدد و پاک باشد خواه کمتر از آن بر طرف شود یا نشود ولی اگر پس از استعمال سه قطعه سنگ، مخرج پاک نشد باید باز اضافه کرد تا پاک شود - تذکره - با استخوان یا شیشه یا پشم حیوانات یا چیزهای خوردنی مخرج پاک نمیشود

نجاسات - نجاسات ده چیز است: اول و دوم بول و غایط از حیواناتی که گوشت آنها شرعاً خوردنی نیست و دارای خون جهنده اند (در موقع کشتن) تذکره - حرمت خوردن گوشت حیوانی که ناشی از عدم قابلیت ذات آن باشد؛ چون گوشت روباه و خرگوش و غیره یا آنکه گوشت حیوان بواسطه خوردن نجاست حرام شده مانند مرغی که نجاست خور است.

سوم - منی (و آن مایع چسبناک و لزجیست که هنگام شهوت از حیوانات دفع می‌شود) از حیوان خواهد حلال گوشت و خواهد حرام گوشت.

تصوه - در تیمم بدل از وضو باید یک دفعه دست را، و در تیمم بدل از غسل

چهارم - مرده از هر حیوانی که دارای خون جهنده است خواه حلال گوشت و خواه حرام گوشت (فطعانی که از حیوانات جدا میشود محکوم به نجاست است خواه از حیوان زنده جدا شود یا از حیوان مرده مگر اجزای سبک روح در آنها نمید چون موی و ناخن)

پنجم - خون از حیواناتی که دارای خون جهنده باشند خواه حلال گوشت و خواه حرام گوشت .

تذکره - خون برگاه در جامه و بدن کمتر از پشت ناخن باشد نجس است ؛ ولی می توان با آن نماز خواند .

ششم و هفتم - سگ و خوک بیابانی تمام اجزای سگ و خوک محکوم به نجاست است حتی موی آنها)

تذکره - اگر سگ و خوک با حیوان دیگر جفت شدند و از آنها حیوان دیگر تولد یافت در طهارت و نجاست تابع حیوانیست که با آن بیشترش باهت دارد .

هشتم - برابری است کتفه (بنا بر اعتقاد بیشتر از علمای مذهب) چون می و عرق .
نهم - فئاع و آن تراب جو است .

دهم - کافر (بیشتر فقها هر کافر را نجس میدانند ولی جمعی گویند مشرک یعنی کسی که بخدا استغنیست یا برین او شریک قائل است نجس و مومند پاک خواهد بود)

مطهرات

مطهرات - چیزی است که بوسید آن نجاست پاک بشود و آن ده نوع است ؛

۱- آب برقی که گفته شد .
(بقیه در صفحه بعد)

۱- دفعه دست را بر زمین زد ، ولی در دفعه دوم فقط باید پشت دو دست مسح شود

تعبیه حاشیه در صفحه قبل

۲- زمین و آن فقط تهنهش و بارها پاک میکند .

متبصره - اگر پای کسی را بریده اند و پای چوبی نهی کرده کف چوب نیز بوسید راه رفتن

پاک میشود

۳- آفتاب و آن زمین نجس را که بوسید ما بش خشک شود و هر چه قابل نقل و تحویل نشد

حون است و در و چرخه پاک میکند .

۴- آتش و آن هر نجسی را که بسوزد و خاکستر شود پاک میکند .

۵- استحاله یعنی شیی از حالتی بحالت دیگر در آید بطوریکه اسم اولی را نام و اسم تازه

اختیار کند مثل ایبه سگ در کفزار افشاند نمک شود یا شراب سرکه گردد

۶- انتقال مانند نقل شدن خون نجس ببدن گیکت و پیش .

۷- اسلام که نجاست کفر و شرک را بر طرف بسازد .

۸- بر طرف شدن صین نجاست - مثل اینکه لب و دندان کو سفند خزل آید دست بمیکند

خون بر یاف شد محکوم بطهارت است

۹- تبعیت بر نگاه گوگ کاوری را ان مسلمان برورش یافت و بزرگ شد محکوم بر یابی است

و نیز استخاه نیره نزد که بواسطه جوشیدن آب الکور نجس میشود) همین که دو سوم آب الکور بخار شده

پاک میشود

۱۰- نقصان مانند همان تیره الکور که بیس از نجاست بواسطه کم شدن دو سوم آب

پاک میشود

فصل دوم

وقت نماز یائین برقیب :

وقت نماز ظهر زائل شدن آفتاب است از دانه نصف النهار (۱) و نماز عصر بعد از گذشتن مقدار چهار رکعت از موقع خواندن نماز ظهر و وقت هر دو نماز ممتد است از اول ظهر تا غروب آفتاب با رعایت مقدم داشتن ظهر بر عصر .

وقت نماز مغرب ، غروب آفتاب است از افق . که غالباً عاصم می شود ، بگذشتن قرمزی مشرق از بالای سر (بگذشتن ده یا پانزده دقیقه از غروب آفتاب تخمین زدودن) وقت نماز عشا - بعد از گذشتن مقدار سه رکعت از وقت نماز مغرب است ، وقت هر دو نماز ممتد است از مرتب تا نصف شب شرعی (شب در اصطلاح شرعی تا اذان صبح اعتباراً میشود) با رعایت مقدم داشتن مغرب بر عشا .

توضیح - با اندازه اداء نماز عصر و نماز عشا ، از آخر وقت یائین دو نماز آنجا که اسناد که نمی توان در این دو موقع نماز ظهر با مرتب را بجای آورد .

وقت نماز صبح از طلوع فجر صلاقی (سیه رده دم) است تا اول آفتاب .

۱- برای فهمیدن ظهر (زوال) در زمین سعی ایره ای ترسیم در مرکز دایره عمودی مثل مخروط تا نصف کنید مربع صبح هنگامی که سایه شاخص (عمود) می خواهد وارد دایره شود ، عدستی بر محیط دایره بگذارید و طرف عصر موقعیکه سایه شاخص از دایره می خواهد بیرون افتد باز بر محیط دایره علامت گذارده ، قوس مابین این دو نقطه از محیط را بدو قسمت تقسیم و قطری از نصف . در دایره ترسیم کنید این قوسه ، خارج زوال و علامت نصف النهار خواهد بود یعنی سایه شاخص با این خط که منطبق شد ظهر است .

فصل سوّم قبله (۱)

در موقع نماز باید رو قبله یعنی رو کعبه ایستاد و با علم بجهت قبله بدیهی است باید بهمان جهت نماز خواند، در صورت نادانی میتوان از روی علمائی که سفید مکان است، مانند محراب مسجد، قبور مسلمین و غیره نماز را بجای آورد (در صورتیکه ندانند یا اینکه ساختمان قبور صحیح نیست) و اگر هیچ وجه، اطمینان نسبت قبله پیدا نکرد، با بودن وقت .

۱- در آنجا که تشریح نماز، مسلمانان مکلف بودند برای ادای فریضه رو به بیت المقدس کنند که قبله بود است تا از هجرتی که (سال دوم از هجرت در ماه رجب) رو به بیت المقدس نمازی خوانند روزی حضرت پیغمبر مسجدی (بنام نبی سلمه) مشغول نماز ظهر بود پس از رکعت دوم نماز پیغمبر وحی رسید که قبله کعبه است و این آیه نازل شد :

قَدْ كُنَّا لِي قَبْلًا ۚ وَجِهَاتٍ فِي السَّمَاءِ فَاتَّبِعُوا قِبْلَتَهُ وَمِنْهَا كُنْتُمْ مَخْرُجِينَ
 فَاتَّبِعُوا قِبْلَتَهُ وَمِنْهَا كُنْتُمْ مَخْرُجِينَ ۚ قَوْلُوا أُوجِبُوا لَكُمْ شَطْرَهُ ۚ وَإِذَا حَرَمُوا
 تَوْرًا بآمان و انتخارت را داشته وی پیغمبر پس برای توفدای تعیین کنیم بخشود کردی بنا بر
 این روی بجانب یک قسمت از مسجد الحرام آرد و بر جا باشید پس روی با بسمتی مسجد آید.
 (مقصود کعبه است)

توضیح - باین فقها اختلاف بزرگست که آیا کعبه (خانه خدا) قسمت بنای کوحجی است که در یک سمت از مسجد الحرام واقع شده، قبله است تا مسجد الحرام، و یا حرم، مشهور است که خود خانه خدا قبله کسانی است که در سبب، و مسجد قبله ای که در حرم قبله از برای سایرین است .

حسب ۱- حق آنست که قبله همه مسلمین هر کجا باشد نه کعبه است، با تحقیق، نمیدانم زاویه اختلاف این ممالک بر طرف مشود (مثال جراحی از دور بود است) (بقدر صغوبه)

باید چهار سمت نماز خواند، و در صورتی که وقت اجازه نمیدهد، یک سمت کفایت میکند.
 تذکره کسی که در حال جنگ است، نماز بر او واجب و توجیه بقبله از او ساقط است،
 همچنین در حال اضطراب و ناچاری مانند: ترس از درنده یا از دزد و غیره .
 تبصره - هرگاه از روی اطمینان بقبله نماز خواند؛ سپس دانست که رو بقبله نبوده
 هرگاه وقت باقی است نماز را دوباره میخواند و گرنه تکلیفی بر او نیست .

فصل چهارم

لباس نمازگزار (۱)

بهر لباسی میتوان نماز خواند مگر:

- الف - پوست مرده خواه از حیوان حلال گوشت یا حرام گوشت
 ب - جامه ای که از پشم یا مو و کرک حیوان حرام گوشت تهیه شده .
 تبصره - با پوست یا پوستین خض و سنجاب استثناء می توان نماز کرد .
 ج - جامه ابریشی - برای مردان پوشیدن جامه ابریشی مطلقاً روا نیست ، ولی
 اگر کسی نا فرمائی کرده پوشید و نماز خواند نمازش هم باطل است .

(بقیه از حاشیه صفحه قبل)

صفتی که پیش از صد نفر آنرا تشکیل داده همه خود را مقابل چرخ می بینند پس اشکال معروف که میگویند اگر رود
 بر کعبه برای همه واجب باشد لازم سیاه در صفتی که شکار یا نضد نفر آنرا تشکیل میدهند، جمعی رو بقبله باشند مردود است.
 زیرا هر چه بعد و مسافت بیشتر شود، دائرة روبرو بودن وسیع تر میشود .

۱ - نمازگزار باید عورت (پوشش) خود را با تکامل نماز بپوشاند (پوشانیدن عورت همیشه واجب است

الی در نماز اگر پوشش نهد علاوه بر عمل حرام نماز هم باطل است

مذکره - مقتضی است موقع نماز مردان از مناف تا زانو را بپوشانند ولی برای زنان بر ضرورت و دو

د - جامه نجس - جامه نمازگزار باید پاک باشد

ه - جامه غضبی - جامه نماز باید غضبی نباشد

تذکر - اگر آنچه سائر عورت است پیدا نشد نماز ساقط نیست بلکه در جای خلوت باحالت ایستاده ، در جایی که ممکن است عبور و مرور شود ، باید نشسته نماز را خواند .

فصل پنجم مکان نماز

تعریف - زمین و فضائی که بدن انسان را فرد میگیرد مکان و در نماز شرط است :

الف - غضبی نباشد خواه تکلف بزور تعریف کرده باشد یا دیگری کلمه ای که بدانند مالک اصمی راضی است .

ب - اگر نمازگزار نمیداند که مکان غضبی است نمازش صحیح است .

تذکر ۱ - اگر میداند مکان غضبی و نمیداند غضب باعث فساد نماز است ^{طلبست} نماز باطل است .

ب - محلی که بیانی را موقع سجده سر آن می نهد ، باید زمین یا چیزی باشد که از زمین ^{مستقیم} باشد .
تذکر - بر میند ، کمان و معدنیات و چیزهای خوردنی ، سجده روا نیست .

ج - محل بیانی جای پاک باشد ولی ، خبر محل بیانی اگر خشک باشد نجاست آن در نماز تأثیر ندارد .

بقیه از صفحه قبل ، دست تاج همه بدن عورت است باید پوشیده شود .

اذان و اقامه - اذان و اقامه ، نیز از مقدمات نمازی دایم باین جهت که فرموده اند ، نیت نماز پیش از تکبیر الحرام است و نیز فرموده اند اول نماز تکبیر و آخر آن تسبیح است و اگر اینجهت نبود آنگاه اذان و اقامه ، نماز حساب می کردیم ، و نیز اگر فرمایش بیشتر یا عموم فقها نبود از روی اخبار اذان و اقامه را ساقطیم و اینجند ولی چون عموماً مستحب دانسته ، باید گفت با ائمه قرائتی بوده که بر تلبات (تسبیح و تسبیح) .

مبحث دوم - اجزاء و افعال نماز (ساختار نماز)

تقسیم - نماز از دو نوع جزء ترکیب یافته : رکن - غیر رکن
 رکن آنست که اگر از روی اراده و توجیه یا فراموشی ترک شود نماز باطل است و ارکان
 چهار است ۱- تکبیرة الاحرام ۲۰- قیام ۳- رکوع ۴- سجود .

نیت و معنای آن

نیت یعنی بجا آوردن نماز برای رضای خدا شمرطی است که از آغاز تا انجام نماز
 مکلف باید آنرا رعایت کند و نیت در همه وظائف الهی از نماز تا امر معروف و نهی از
 منکر لازم است ، یعنی باید عمل برای کردن نهادن و تسلیم در برابر فرمان خدا ، شروع
 و ختم شود و گرداندن زبان و تلفظ با سبک برای خوشنودی خدا ، نماز یا هر عبادتی را
 بجای می آوریم ، چندان مهم و مفید نیست عمده توجه بدل است که از روی همیم قلب
 فقط خداوند منظور شود .

ارکان نماز

۱- تکبیرة الاحرام - عبارت است از خصوص کلمه الله اکبر که بهین ترتیب باید تلفظ
 شود ، و چون رکن است اگر در صریح و ظاهر گفتن آن ؛ کوماهی یا بلفظ دیگر تبدیل شود ،
 نماز باطل است .

بضیه از صفحہ قبل ،

دالالت ، اشته ، و اکنون آن قرآن از زمین رفته و به جهت سزاوار است اذان واقامه ترک نشود مخصوصاً
 در نماز صبح و مغرب و عشاء ،

تذکره - اذان واقامه مخصوص نمازهای یومیه (صبح و ظهر و عصر و مغرب و عشاء) اند ؛ پس در نمازهای مستحبی یا
 سایر نمازهای واجب نباید خوانده شوند .

۲- قیام - از موقع گفتن تکبیره الاحرام ، تا وقتی مخلف برکوع می رود ، باید بایستد و آرام بایستد ولی اگر از ایستادن عاجز است تکبیه میدهد ؛ و در صورت ناتوانی نشسته ، و در بیماری سخت ، خوابیده نماز میخواند (چون قیام مخصوصاً آنچه پشت سر آن برکوع میروند رکن است بنا بر این نباید در آن کوتاهی روا داشت)

۳- رکوع - و در آن چند امر واجب است .

الف - خم شدن باندازه ای که دستها برزانو برسد (در این میزان مردن مستوی الخلقه منظورند و نیز گذاردن دست برزانو واجب نیست و مقصود اینست که باین اندازه باید خم شد .

ب - آرام گرفتن باندازه ذکر رکوع

ج - ذکر رکوع (دست کم سه مرتبه سبحان الله یا یک مرتبه سبحان ربی العظیم و بجمعه) یعنی پروردگار من بزرگ و از هر چه منزّه است و بسایش او و عیبت ام

د - سر برداشتن از رکوع (باید کاملاً بایستد) .

ه - اندکی ایستادن و آنگاه بسجده رفتن .

۴- سجود - دو سجده رو به هم رفته رکن اند و در هر یک هفت تکلیف واجب است :

الف - گذاشتن اعضاء هفتگانه بر زمین (پیشانی دو کف دست و دوسر زانو و دوسر انگشت بزرگ پا)

ب - گذاشتن پیشانی بر خاک پاک ، یا آنچه از زمین میروید (چنانکه قبلاً گفته شد)

ج - محل پیشانی بیش از مقدار یک خشت ، (ارتفاع ۴ انگشت که بهم جمیع باشد) بلندتر

تذکره ۲ - در نقطه که نماز جماعت منعقد است کسی میخواهد برای خود یا جماعت نماز بخواند ، اذن و امامه از چنین شخص نیز ساقط است ، (تا موقعی که صفوف جماعت بهم نخورده)

و - ذکر یعنی سه مرتبه سُبحانَ اللّٰه یا یک مرتبه سُبحانَ ربّیَ الّاغلیّ عَجَباً
 ه - آرام گرفتن با نذازه ذکر

و - سر از سجده برداشتن

ز - کمی آرام گرفتن بعد از هر سجده :

تذکر - اگر بواسطه بیماری ، نمی تواند سر زمین بگذارد محل سجده را بقدری که

فیع زحمت میشود میتواند بالا بیاورد .

(واجبات غیر رکعت)

واجبات غیر رکعت شش است ؟

ا - آنچه در رکوع و سجود گفته شد باید عمل شود .

ب - خواندن سوره حمد در رکعت اول و دوم .

ج - خواندن یکی دیگر از سوره های قرآن بعد از حمد (۱)

د - خواندن حمد « آیه سه » در رکعت سوم و چهارم یا خواندن سُبحانَ اللّٰه :

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ .

تذکر - مرد حمد و سوره را در نماز صبح و مغرب و عشاء ، بلند و در نظر و حضور است ،

زن همه نمازها را آهسته بخواند .

ه - تشهد - در نماز دو رکعتی یکبار و در نماز سه رکعتی و چهار رکعتی ، دو بار یکی بعد از

۱ - چهار سوره ای که سجده واجب دارند میتوان در نماز خواند (الم سجده - حم سجده - والجم - علق) زیرا اگر خواند

در وقتی بآیه سجده رسیدیم اگر سجده نکنیم ، ترک شده و با عمل سجده وضع نماز بهم میخورد .

تذکر - باکلی وقت خواندن سوره های بزرگ جایز نیست اگر وقت خیلی کم است ، اساساً خواندن

سجده رکعت دوم و یکی بعد از سجده رکعت آخر، واجب است؛ کمتر ذکر می‌کند در تشدید می‌توان گفت:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ أَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
و تسلیم بعد از تشدید آخر نماز، باید بگفتن **السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ
الصَّالِحِينَ يَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ** آخرین عمل نماز را بجا آورد و نماز تمام شود
(تذکره - برای رعایت برنامه بنفیه باحث در حاشیه نوشته میشود)

در تمام سه وقت فراموشی در نماز

فراموشی، اشتباه در غیر رکن صورت دارد؛ ۱- آنچه قابل توجیه نیست، ب- آنچه باید برگشت و خواندج - آنچه تذکرک و سجده سول لازم دارد .

در چند مورد فراموشی قابل توجیه است از جمله:

- ۱- فراموش کردن قرائت و در رکوع توجیه یافتن .
- ۲- فراموش کردن بلند و آهسته خواندن .
- ۳- نخواندن ذکر رکوع و در سجده فهمیدن .
- ۴- ایستادن بعد از رکوع و در سجده فهمیدن .
- ۵- فراموش کردن ذکر سجود یا بلند کردن سر از سجده یا نشستن بعد از سجده و فهمیدن

در موقع قیام

آنچه باید برگشت و خواند :

- ۳- اگر موقع خواندن سوره یا دعایش آمد حمد را بخواند و بر میگردد و حمد را میخواند .
- ۱- اگر پیش از رفرن به سجده تلفت شد رکوع نکرده بر میگردد رکوع را بجا میآورد. (بقیه:)

۱- هرگاه پیش از رکوع رکعت بعد نمید و سجده نکرده برمی گردد و سجده را بجا میآورد

۲- هرگاه پیش از رکوع نمید تشهد را بخواند و می نشیند و تشهد را بخواند .

آنچه علاوه بر تدارک سجده سول لازم دارد :

۱- هرگاه پس از رکوع نمید تشهد بخواند و بعد از منته تشهد را با صاف دو سجده سومی بخواند .

۲- هرگاه پس از رکوع یادش آمد یک سجده از رکعت پیش بخواند بجز از نماز یک سجده

با دو سجده سهو باید بخواند .

تذکره- در بعضی موارد فقط باید بعد از سلام نماز سجده سهو بجا آورد . مثل اینک سواد

نماز حرف بر نزد بطور کلی بر زیاد و کمی که در نماز رخ دهد و باعث باطل شدن نماز نباشد و

سجده سهو لازم دارد .

(سجده سهو عبارت است از :

بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِالتَّوْحِیْدِ وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ

و بعد از سجده و دم با تشهد و سلام عمل تمام میشود . (همین تشهد معمولی در حقیقت تشهد

خفیف و یقیناً کافی است)

مبحث چهارم - تسلیت

تسلیت این است که مکلف در انجام دادن دستوری از دستورات نماز تردید دارد و با آن تسلیت از دو دلی بر او

نیاید مثلاً در حال رکوع نیت کند سوره را بخواند یا نخواند و با همیشه بچیک از خواندن یا نخواندن را نیت کند ترجیح دهد .

تسلیت سه نوع است : یکی آنکه اعتبار ندارد دوم آنکه نماز باطل میکند . سوم آنکه با رعایت دستوری نماز صحیح است

نوع اول - هرگاه مکلف در انجام دادن یکی از واجبات نماز مشکوک است و مثل آن گذشته باید داخل

واجب بعد شده و شک کرد . در این صورت نماز صحیح است مثل اینکه موقع خواندن سوره در خواندن آن

ل سجده در خواندن رکوع شک میکند . (یقیناً حاسبه و صغیر بعد)

نماز مسافر

میش از این کیفیت نماز ظهر و عصر و عشاء سه رکعت چهار رکعت نماز مغرب سه رکعت ، و نماز صبح دو رکعت است . این عدد رکعات ، برای هر نماز مخصوص گلبی است که در جائی مقیم بوده ؛ مسافر نباشد ولی در سفر از نمازهای چهار رکعتی دو رکعت آخراش ساقط میشود و بنا بر این در سفر همه نمازها دو رکعتی است ؛ مگر نماز مغرب که سه رکعت است حال باید دانست که عنوان مسافر است کجا باشد می کند - تا بتوان نماز را شکسته خواند .

شرایط مسافر بودن پنج است :

۱- قصد مسافت یعنی از اول بخوابد ۲۴ میل از جایکه منزل و اقامت داشته دور شود .

تا مسافت شرعی مساوی آید ، و ۲۴ میل راه عبارت است از هشت فرسخ معمولی (۸ کیلومتر) یا قصد میودن ۴ فرسخ که در همان روز یا آنشب بخوابد بجای اول برگردد پس کسی که شکار و نبال ^{این حدیث صحیح است} نوع دوم - هرگاه شکار در خواندن رکعت اول یا دوم هر نماز دریا شکار در خواندن یکی از رکعات نماز

سبب باشد نماز باطل است (دو رکعت اول یا صافاً رکعت سوم نماز مغرب شک بردارست) و نیز اگر اساساً از چند رکعت خوانده باز نماز باطل است .

نوع سوم - پنج صورت هم دارد ۱- شکت مابین دو سه بعد از تمام شدن سجد ۲- سه چهار ۳- چهار بعد از تمام کردن سجد ۴- دو سه و چهار بعد از تمام شدن سجد ۵- شکت مابین چهار و پنج .

۶- است اول دوم بنا بر پیشتر گفته پس از ختم نماز دو رکعت نماز نشسته احتیاطاً یک رکعت ایستاده بجای آورد .
۷- در خن سوم باز بنا بر پیشتر گفته دو رکعت نماز ایستاده احتیاطاً پس از نماز بجای آورد .
۸- فرض چهارم پس از ختم نماز دو رکعت ایستاده دو رکعت نشسته باید بقصد احتیاط خواند .

در فرض پنجم - اگر بعد از سجد شکت میکند نماز را تمام کرده دو سجد سهوی بخواند ، و بر گاه در حال قیام است نشیند و نماز را تمام کرده ، پس یک رکعت نماز احتیاط ایستاده یا دو رکعت نشسته بخواند (بقیه در جایگاه بعد)

شکار است فرسخ یا بیشتر سرد ، باید نماز را تمام بخواند .

۲- قصد پیودن مسافت را بار اوه ماندن در وسط راه بهم نزنند بنا بر این اگر ابتدا قصد داشته باشد تا ۸ فرسخی مسافت کند ولی پس از پیودن چند فرسخ خواست در محلی بماند نماز را باید تمام بجا آورد

۳- باید سفر حرام نباشد - بنا بر این اگر کسی برای امر غیر مشروع مسافت کند باید نماز را تمام بخواند .

۴- سفر او زیاد تر از حضر نباشد بنا بر این مانند چوپان یا میانان کرد یا مکاری یا شوفر یا کشتبان و غیره نماز را باید تمام بخوانند .

(برای نوشتن ، شک بر میگردد به شک سه و چهار)

بحث پنجم مبطلات نماز

۱- آنچه وضو را باطل میکند اگر در نماز سرد ، باعث باطل شدن نماز است .

۲- دست بسته نماز خواندن .

۳- رعایت نکردن یکی از مقتضات نماز بر ترقی که گفته شد .

۴- حرف زدن بد و حرف و بیشتر تا یک حرفی که معنی دارد .

۵- خنده و گریه با صدا (گریه اگر برای آخرت باشد مبطل نیست)

۶- آنچه در وضو و شک گفته شد موجب بطلان نماز است .

نماز خوف - (ترس) موقعی که مکلف از دزد یا غیره در تبرسه بطوریکه نتواند نماز را تمام بخواند در آن موقع نماز را باید شکسته بخواند خواه در سفر باشد خواه در حضر و اگر ترس زیاد از حد است در این صورت ، بر حسب شدت وضعف ترس نماز قوت میکند ، چاره ایست شرایط چهار جهت افعال و آداب یعنی اگر نمی تواند با حال توقف نماز بخواند در آن حال حرکت نماز بخواند ، اگر نمیتواند روی بقبله نماز بخواند توجه بقبله ساقط است ، اگر مجال در کوع و بقبله جاشیه در صحنه به

نگرایند در موقع رسیدن بمنزل خود، ده روز توقف کنند که در این صورت حکم حاضر را پیدا کرده و تاسه سفر بی در پی مسافر خود ببنده بود .

۵- دیوارهای شهر از نظرش مخفی شده صدای اذان را نشنود و بنا بر این تاپیش از نشنیدن اذان حد ترخص همان اندازه نشنیدن صدای اذان و پنهان شدن دیوارهای شهر را حد ترخص گویند) نماز را نمی تواند شکسته بخواند .

تبصره ۱- مسافر هر کجا قصد کرده روز بماند، در حکم حاضر شده و باید نماز را تمام بخواند، همچنین اگر مردوداً ۳۱ روز در جایی ماند، باز در حکم مقیم است باید نماز را تمام بخواند.
دقیقه ۱۰ صفحه قبل، سجده نیست با ستاره عمل رکوع و سجود را انجام میدهد. اگر بجا نخواندن قرائت دوسره نیست - کبریت قناعت میکند .

تبصره - بر سر باز در میدان جنگ حرام است که اسلحه خود را به تکلم نماز از تن دور کند اگر چه مخفی باشد .
چهارم نماز قضا - هر گاه از تکلف بواسطه کافر شدن، یا بیماری یا احوال دستنی، یکی از نمازهای آن ترک نماند باید از اول فرصتی که ممکن است نماز از دست رفتن را بقصد قضای بجای آورد، و اما اگر ترک شدن نماز ناشی از دیوانگی یا بیوشی یا گرفتاری حیض و نفاس و یا کفر اصعبی است قضای نماز واجب نیست .
تبصره ۱- اگر بیوشی یا بر طرف نمودن عقل، از طرف خود تکلف شده قضای نماز بر او واجب است چه آنکه خود سبب از بین بردن عقل خود شده .

تبصره ۲- اگر کسی نمیداند آفتاب آمده تا نماز صبح را قضا کند یا بر نیامده تا او کند بقصد نماز واجب نماز را بخواند بی آنکه آراوه او او قضا کند .

تبصره ۲- قضای نمازهای واجب همان طوره بجا آورده میشود که از دست نرفته بوده، اینی اگر نماز بظرفوت نمانده در شب که میخواهد قضا کند، بر طبق آداب نماز ظهر یعنی مثلاً آهسته بخواند .

نماز جماعت - اگر تکلف خواست، با بهترین صورت که نزد خداوند مهربان محبوب است نماز بخواند (دقیقه ۱۰ صفحه بعد)

نمبره ۲- هرگاه مسافر قصد کرده روز درجائی بخاند، ولی بعد از آنکه نیت یا حیدر در
نیت عقیده پیدا کرده، نخواست ده روز بخاند، چون ابتدا قصد ده روز داشته،
پد نماز را تمام بخاند.

نتیجه- شرایط پنجگانه همگام جمع شد واجب است نماز را شکسته و قصر خواند
بطوریکه قبلاً بیان شد.

بقیه از صفحه قبل

در خواندن نماز جماعت شرکت میکند که دارای مزد و ثواب بسیار در آخرت و صحت اجتماع
زانت نامندن مردم با هم در دنیا است و در شرط آن با رعایت اختصار میگوئیم:
شرائط نماز جماعت:

۱- نمازهای واجب را میتوان جماعت خواند، پس خواندن نماز غیر واجب صحیح نیست،
مگر نمازی که برای طلب باران انجام میشود، یا نماز عیدین اگر مستحب باشد.

۲- کسی میتواند امام جماعت باشد که بالغ، و عادل باشد بنا بر این کودکان و دیوانه
و فاسق نمیتوانند پیش نماز باشند، و نماز با ایشان باطل است.

تذکره ۱- دانستن اسم پیش نماز لازم نیست، بلکه شناختن او تجویبی و دستوری باید مراعات شود.
تذکره ۲- هرگاه مکلف با تحقیق فهمید پیش نماز مرد خوبی است و با او نماز خواند، ولی پس از
ذاتی فهمید اشتباه کرده، و فاسق بوده نمازهای گذشته صحیح است.

تذکره ۳- زن نمیتواند برای مرد پیش نمازی کند.

چگونگی نماز جماعت- در نماز جماعت خواندن حمد و سوره از مکلف ساقط است و اما امام
سرازم کوع بر نداشتند میتواند بگفتن کبیره الاحرام با نام رسیده و آن را بکرکت حساب کند.

تذکره- هرگاه در رکعت سوم یا چهارم با نام اقیهه کرد، ناقصی امام تسبیحات بخواند مکلف

۳۰ نماز عین

بسی عید فطر و عید قربان، و آن دو رکعت است مانند نماز صبح باین تفاوت که در رکعت اول پیش از رکوع پنج مرتبه الله اکبر و بعد از هر تکبیر یک قنوت خوانده شود و در رکعت دوم پیش از رکوع چهار تکبیر و بعد از هر تکبیر یک قنوت دارد.

تذکر - قنوت در همه نمازها مستحب است و اگر کسی برای قنوت از آیات قرآن انتخاب کرد نباید بعنوان قرآن بخواند، زیرا در قنوت باید دعا خواند، پس آیه قرآن با اسم دعا باید خواند یا اساساً دعا انتخاب کرد و خواند.

(بقیه از صفحه قبل)

صدرا می خواند، ولی باینکه امام بر رکوع رفت باید تا هر کجا رسیده، رها کند و بر رکوع برود و اگر تا آمد بر رکوع رود امام سه رکوع برداشت، باید قصد کند که نماز جماعت نخواند و نماز خود را تمام کند. تذکره ۱ - در همه افعال، و مخصوصاً ارکان نماز نباید از امام جلو افتاد.

تذکره ۲ - تکبیرة الاحرام را باید تنها بعد از آنکه امام گفت بجا آورد.

نماز جمعه :

مصالحت اجتماعی که در نماز جمعه یافته میشود، برابر است از نماز جماعت زیادتر است زیرا مردم شامتا دو فرسخ، روز جمعه که روز بیماری است در هر جمیع و از حال هم باخبر و بیکدیگر علاقمند میشوند و بسیاری از احتیاجات رفع میگردد.

و جب نماز جمعه - در زمان غیبت امام، مکلف مختار است، نماز ظهر بخواند یا در نماز جمعه شرکت کند، و بدیهی است چنانکه گفتیم شرکت در نماز جمعه نیکوتر است.

شرایط نماز جمعه - ۱ - نماز جمعه را مرد و بالغ آزادی که مسافر، پیر ناتوان، کور، اشل و بیما نباشد بتواند در صورتیکه نماز جمعه منعقد شود بجا آورد (با کمتر از پنج نفر نماز جمعه نمیشود خواند) (بقیه در صفحه بعد)

نماز آیات

(کسوف و خسوف و زلزله) بر گاه آفتاب یا ماه گرفت و یا زمین لرزه شد واجب است

نماز آیات

کیفیت و چگونگی آن : پس از نیت ، تکبیرة الاحرام و حمد و سوره را بخواند ، بر کوع میرود و پس از سر برداشتن از رکوع دوباره حمد و سوره را میخواند و بر کوع میرود تا پنج مرتبه این عمل را تکرار کرده در مرتبه پنجم ، پس از سر برداشتن از رکوع ، بسجده رفته و بعد ، برخاسته ، رکعت دوم را مانند رکعت اول بجای آورده ، نماز را با تشهد و تسلیم تمام میکند .

تجره ۱- اگر مختلف بواسطه کار یا امور دیگر باین تفصیل نخواهد نماز بخواند میتواند پس از خواندن حمد ، یکی از سوره های کوچک قرآن را پنج نقتیم کرده با خواندن هر بخش یک رکوع انجام دهد تا رکعت اول تمام شده و در رکعت دوم نیز همین عمل را اجرا کند .

(بقیه از صفحه قبل)

۲- مابین دو نماز جمعه کمتر از یک فرسخ ، نباید فاصله باشد .

چگونگی اجراء - پیش از نماز جمعه امام جماعت ، یا خطیب باید دو خطبه بخواند ، و بعد از آن بجای نماز ظهر دو رکعت نماز مانند نماز صبح پنجیمت روز جمعه خوانده میشود ، و بهتر است ، در رکعت اول بعد از حمد ، سوره جمعه و در رکعت دوم سوره منافقون خوانده شود .

نماز میت

اگر مسلمانی (یا کودک مسلمانی که شش سالش تمام شده) مرد ، و نظیفه بر مسلمانی است که بر او نماز بخواند ولی اگر کبکفر خوانده از دیگران ساقط است (این قسم واجب و واجب کفائی گویند)
چگونگی نماز بر مرد - این نماز پنج تکبیر دارد و میان هر دو تکبیر دعائی واجب است باین طریق که

تجدید ۲ - اگر تمام قسم آفتاب یا ماه گرفته چه مکلف طهقت نشده و بعد بعبود و چه
مکلف بوده قضای نماز آیات را بجای آورد و اگر تمام قسم نکرده ، بر اوست
که نماز را بخواند ولی اگر کسی سستی کرد یا متوجه نشد و بخواند قضا ساقط است .
اهمیت نماز در زندگی فردی و اجتماعی

در نظر قانون گذار اسلام ، هیچ وظیفه با اندازه نماز ، اهمیت نداشته و ندارد ؟ حتی
بر عقل و تکلیفی را در برابرشانه خالی کردن از نماز هیچ دانسته ، و حق هم همین است
زیرا اگر از دید چو دل و روزنه فکر نگاه کنید ، خوشبختی و سعادت را در زیر سایه و پر تونما
می بینید ، نماز را زو نیازی است که بنده با پروردگار و ولی نعمت خود کرده ، برابرگاه
او بار میابد - نماز گذار در فراز و نشیب زندگی ، با هر گونه سختی چون کوه مقاومت
میکند ، و از احدی جز خدا ترس و بیم بخود راه نمیدهد ، کسی که لذت و شیرینی غایب
چشیده ؛ در ناملایمات روزگار غم و اندوه بخود راه نمیدهد ، و در نشیب همیشه خوش
و از سه گزند ایمن است ، بیشتر بنجرها ، خود کشیها ، ناله و فریادهای
خانمانسوز که حیات را تهدید و مرگ را نزدیک میکند در اثر دور افتادن از مجلس
انس خداوند ، و نماز داروی این دردناست ، نماز گذار علاوه بر آنکه بنیر و
دستور نماز ، از کارهای زشت اجتناب و بکارهای پسندیده اقدام کرده ، خود را
بجالات نفسانی آراسته ، سعادت مطلوب میرساند ، بزندگی اجتماعی قوم و ملت
خوبش هم کمک میکند ، در نماز و آداب آن میخواند که جامه نماز گذار شخصی و
«بقیه از صفحه قبل»

از تفسیر اول شادترین خوانده شود بعد از تفسیر دوم - در دو سئوالات بر پیغمبر و پس از تفسیر سوم ، دعا بر
مسلمانان مؤمنان ، و بعد از تفسیر چهارم دعا بر میت ، و پنج تفسیر پنجم نماز تمام میشود .

۴۳
نخس نباشد نماز را باید با طهارت انجام داد ، همین دوسه اصل چه اندازه درزندگی
شخصی و اجتماعی ما مؤثرند و اگر همه روز از یاد ما خفتن درگوشش ما باشد ، که
بمال مردم نمیتوان تجاوز کرد ، چه مقدار دزدی و اختلافات و دشمنی
و خونریزیها بر طرف و دوستی و مهر جانشین آن میگردد ، پس باید در اداء
نماز غفلت نورزید و با حضور قلب آن را بجا آورد که مطابق آیات قرآن و انبیا
ترک کردن نماز از بزرگترین گناهان و در حد کفر است .

باب زکوة

قرآن - خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَيُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ .

ترجمه - از اندوخته و مال مسلمانان زکوة بگیر که باین وسیله آنان را از کثافت دنیا و ماده پرستی پاک و پاکیزه کنی ، و پس از گرفتن بر آنان درود بفرست و تشکر کن و خداوند شنوا و داناست .

تعریف - زکوة (۱) در لغت بمعنی پاکیزگی و نمودادن و در اصطلاح شرع پاکیزه کردن و نمودادن مال است بوسیله دادن مقداری از آنرا بفقراء و در مصالح کشور و ملت .

زکوة عبادت است که جنبه دنیوی و منفعت غیر نیز در آن ملاحظه شده و چون عبادت واجب نمیشود - مگر بر بالغ و عاقل و چون بمال تعلق میگیرد پس شرط نوانامی در تصرف مال است . بنا بر این اگر کسی مالش را کرده و گذارده ، چون نمیتواند در آن مال تصرف کند زکوة ، بر آن تعلق نخواهد گرفت .

اجناس مورد زکوة

زکوة بتعلق نمیگیرد ، مگر از مزروعات و میوه ما بجز گندم و مویز و خرما ، و از معدنیات مگر بطلای نقره و از حیوانات مگر گاو و کوسند و شتر ، بتفصیلی که بابیان شرایط و احکام در سه فصل خواهیم گفت .

(۱) - زکوة برخلاف قیاس مصدر باب تفعیل است یعنی باید ترکیب باشد .

فصل اول - زکوة طلا و نقره - شرائط تعلق زکوة بطلا و نقره چهار است (۱)
 بکده راجح مسکوک باشند (۲) کیسال تمام قمری بر آنها بگذرد (۳) مورد داد و ستد
 واقع نشوند (۴) بحد نصاب برسند

نصاب طلا و نقره - اگر وزن طلا به ۱۵ مثقال (۶۹ گرم) رسید باید یک چهلیم
 بابت زکوة پرداخت (۹ نخود طلا که با یک گرم و $\frac{۲۹}{۴۰}$ گرم مساوی است) و بعد از آن
 اگر سه مثقال (۱۳ گرم و $\frac{۱۱}{۴۰}$ گرم) دیگر برسد باید افزوده شد و بر آن سال گذشت
 باید یک چهلیم از سه مثقال دیگر را برای زکوة تأدیه کرد (یک نخود و $\frac{۳}{۴۰}$ نخود که با سی و
 چهار سانتی گرم و نیم برابر است) و نقره اگر به ۲۰۰ درهم - (۱۰۵) ریال رسید
 باید یک چهلیم (۳ ریال و پنج ششم ریال) داد پس اگر ۲۱ ریال (۴۰ درهم) افزوده
 و باز سال گذشت باید یک چهلیم که تقریباً ده شاهی نقره است زکوة داد .
 از آنچه گفته شد نصاب یعنی اندازه ای که طلا و نقره باید بآن مقدار برسند تا مورد
 وجوب زکوة شوند و اندازه و مقدار یک بابت زکوة باید رد کرد و دانسته شد .

فصل دوم زکوة غلات و میوه ها

شرائط وجوب زکوة در غلات چهار گانه (اذل) تملك (دوم) نصاب است
 مالک شدن غلات پیش از میوه شدن میوه و دان شدن دان است و نصاب در غلات
 چهار گانه عبارتست از ۲۸۷ من و ۳۷ سیر و ۳ مثقال که مساویست با ۱۶۳ کیلو گرم
 ۹۷۵ گرم که هر یک از غلات چهار گانه باین مقدار که رسید باید یک دهم آنرا
 بابت زکوة پرداخت (اگر با آب جوی یا باران و یا نم و رطوبت زمین بعل آمده باشد)
 و هر گاه با آب چاه یا دستی سیراب شده یک چهلیم و هر گاه مدتی با آب جوی
 و زمانی با آب چاه آب داده شده غالب را باید رعایت کرد و اگر در زمان تفاوت

۵- برده و بندگانی که در بخت و فشار موالی و آقایان خود واقع میشوند (از مال زکوة آنها را حشر پدیده و آزاد میکنند) .

۶- بدبکارانیکه نمیتوانند بدهی خود را بپردازند، در صورتی که بدهی آنان از راه معصیت و نافرمانی خدا نباشد (در شکستگان بی تقصیر) .

۷- در کارهای نیک از قبیل ساختن پل، بیمارستان، مساجد و خرید قنات

جنگی و امثال آن .

۸- کسانی که از وطن خود دور افتاده و مخارج رسیدن بوطن را ندارند (در صورتی که

سفر برای معصیت و دگرگویی بیجاری نباشد) .

زکوة فطره

قسم دوم از اقسام زکوة، زکوة فطره است و آن مقدار ۲۸ سیر و ۷ مثقال (۹ رطل عراقی گندم و امثال آن) است که باید با شکر ایت ذیل بر رؤیت هلال

شوال برای حفظ بدن بفقرا داد .

شرائط وجوب زکوة فطره و پرداخت آن : ۱- زکوة فطره : مکلف ، آزاد

و چیز دار واجب است که از طرف خود و هر کس مناجش بر عهده اوست حتی مهران

باید بپردازد ، خواه مانخوار در میمان ، کافر باشد یا مسلمان . کوچک یا بزرگ

۲- برای کسانی زکوة میدهد که موقع رؤیت هلال شوال مانده و مانخوار او محسوب

توند بنا بر این اگر بعد از رؤیت هلال بچید کرد یا میمان باو رسید زکوة فطره بر

او واجبست

۳- جنس زکوة از فروت و خوراک غالب داده میشود مثلاً انالی ما زندان بهتر است

بجای و انالی و مردمان عراق عجم گندم بپردازند (دادن عین گندم در بخت یا خود غیره لازمست

بلکه پرداخت قیمت آنها کافیت

۴- باید در شب یا روز عید پرداخت و با گذشتن وقت از عهده او بعنوان زکوة
فطر ساقط و گنجا بکار شناخته میشود ولی ما باید پذیرفتن شدن نزد خدا بعنوان صدقه
بپردازد.

تبصره: اگر فطریه را از مال خود جدا کرده و برای پیدا کردن مستحق از مومنان
مقرر تاخیر میافتد اشکال ندارد

اهمیت زکوة در زندگی فردی و اجتماعی

چنانکه خواندید در این عبادت یعنی زکوة، احسان و دستگیری از بی نوائیان
و کمک بشکیلات اجتماعی نهفته و رعایت شده است. بنا بر این رومی اعتماد
بزدی که از طرف آفریدگار بزکوة و سنده مرحمت میشود. از جان و دل مردم حاصل
میشود زکوة را که در حقیقت مالیاتی است بپردازند و تدریجا بگذشتن از مال و ناچیز
شمرن آن که بسیار کار مشکلیت حادث و نظر خویش و بیگانه را بخود جلب میکنند و
مهر خود را در دلها جامیدهند. که: الانسان جبید الاحسان و از این علاقه و محبت
در پستی و سختی روزگار نتیجه گرفت در غم و شادی با او هم آسنگ میشوند و از طرف دیگر
چون بنیاد کاخ عظمت ملت و کشور بنیرد و سرمایه بسگی دارد. در نتیجه ثروت
هنگفتی که از زکوة فراهم میاید ویرانیهای کشور، آباد و عموم کارمانیکه در بقا ملت
و پیشرفت کشور و خیل است اصلاح میشود، میتوان گفت یک قسمت مهم پیشرفت مسلمانان
در صدر اسلام که شرق و غرب را زیر قدرت و اختیار گرفتند بوسیله زکوة انجام
شد پس باید این حس را در خود و دیگران تقویت کرد و با علاقه که بسعادت کشور و
ملت خود داریم باید بدانیم که ایمان و زور و زور (زکوة، خمس و دفاع) بتقویت یکدیگر

۴
پرچم است تقابل و عظمت را بر اوج گردون باهتر از میاوردند :

باب خمس

قرآن : **وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَأَنَّ لِلدَّخْلِ خُمُسَهُ وَ لِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ**

معنی - بدانید که از هر چه سود ببرید یک پنجم آن بخدا و پیغمبر و خویش و ندان اود
یتیمان و در ماندگان و دور افتادگان از خانه و زندگی ، تعلق دارد .

تعریف - خمس دادن یک پنجم از سود و بهره است بطریق مخصوص

اموالی که باید خمس آنرا داد

خمس در ۷ چیز واجب است ۱- غنیمتی که از جنگ بدست میاید ۲- معادن
۳- آنچه بوسیله غواصی از دریا بیرون آرند (در صورتی که آنچه از دریا بخواص بیرون
آید بمقدار یک مثقال شرعی طلا قیمت داشته باشد ۴- گنج در صورتی که بمقدار
بیت دینار باشد ۵- کلیه فوایدیکه از بازرگانی و کسب و کار تحصیل میشود ۶- مال
حلال که بحرام مخلوط شود ۷- زمینی که ذمی از مسلمان خریداری میکند
مصرف خمس - خمس را باید دو قسمت کرد یک قسمت از امام است که سهم خدا و رسول
و خود او از جهت سهم خویشاوندی باشد ، و این سه سهم را امام در کارهای نیک مانند
ساختن قل و غیره بمصرف میرساند .

بخش و قسمت دیگر را مکلف امام به بی سپهران و در ماندگان از وطن آورده شدگان
سادات میدهد .

تفسیر - اگر مقدار خمس کم است و عدد بسینوایان بسیار ، را امام است که :

سه سهم دیگر آنان را نگهداری کند

احکام این مجبث

۱- وجوب خمس بر چیزهایی که گفته شد (غیر از غنیمت) بعد از مخارجی است که در تحصیل آن مصرف شده و در خصوص سود و منفعت از تجارت، مخارج سالانه خود را به حسب شأن و مقام برداشته هر چه ماند خمس را میدهد.

خاصه - چهار چیز است که مالک آن امام و مختص با دست .

۱- زمین و دیاریکه از دشمنان دین بدون جنگ گرفت شده .

۲- زمینی که مالک معین برایش نیست .

۳- کوهها ، دره ها و کنار دره ها و بیشه ها .

۴- آنچه مخصوص شخص پادشاه شکت خورده بوده چون زره ، شمشیر ، انگشتر و غیره

تذکر - مخضات امام در زمان ضیبت امام برای پیران او حلال است و میتوانند

زمینهای با بر باد آمده های کوهها را تصاحب کرده از آنها فائده برند .

اهمیت خمس - در حقیقت قانون خمس ، دوش بدوش زکوة در زندگی اجتماعی

حرکت کرده مفید است زیرا چنانکه خواندیم زکوة بهر اندوخته و مالی تعلق نمیکیرد و چون

مردمی از راه بازرگانی و کشاورزی سودهای هنگفت و بی حساب میبرند . در این صورت

اگر اینان خود سود را بشوند ، دو عیب دارد یکی آنکه دهندگان زکوة نیز در پرداخت

زکوة سست و بی علاقه میشوند ، و دیگر آنکه خود این نوع مردم بپول پرستی و دل بستگی

بدنیا خوسمیکند و بعلاوه ممکن است ، احتیاجات ما بهنگام پیش آید ، و مالیاتی

که از زکوة جمع شده بودجه کشور را تأمین نکنند باین جهت دین مقدس اسلام

قرار داد ، بطور کلی ۲۰ از صد در آمد خالص را (یعنی بعد از وضع مخارج از

هر شروت و اندوخته چه در آمد کشاورزی از قبیل برنج و نخود و امثال آن
 و چه در آمد بازرگانی (بعنوان خمس باید پردازند تا امام و سرپرست اجتماعی
 مسلمانان در راه یک نوع از فقرا و در ماندگانی که از گرفتن زکوٰۃ محرومند ، و
 طریق مصالح اجتماعی از قبیل راه سازی بنیاد مدارس و بیمارستانها و مخارج
 محصلین بی بضاعت و تسلیحات و پرورش سربازان جنگی و امثال آن مصرف
 کند .

در حقیقت شارع مقدس اسلام برای پیشرفت امر کشاورزی و
 آسایش خاطر کشاورزان ، مالیات ارضی را برگزیدم و چون که مواد اولیه
 زندگی بشمار میرود سنگین نبسته و ۵ درصد یا ده درصد تعیین فرموده تا
 در امر کشاورزی تشویق شوند ، و مالیات اساسی بجز بانی تعلق میگیرد
 که ممکن است بیک بار سود و منفعت بیشتر ، از آن حاصل گردد مانند یافتن گنج
 یا باطرافتن مرغ مال التجاره باندازه ای که خود بازرگان از تصور آن عاجز بوده با
 برنج و نخود و حبوباتی که اگر وقت کنیم ماده اولی زندگی نیستند ، و بعد از کم کردن
 مخارج سالیانه ، ممکن است مقدار هنگفتی از آن برای مالک ذخیره بماند و
 همه این طبقات چنانکه گفتیم یک پنجم آن را باید پردازند .

پس باید سعی کرد اولاً مردم را مسلمان بار آورد و پرورش داد تا
 بدانند ، اگر همه عمر بنواز و روزه و حج بسر برند و خمس و زکوٰۃ ندهند و اعمال
 و عبادات آنان پذیرفته نیست ، زیرا فرموده اند کسی که خمس و زکوٰۃ ندهد
 در خانه ، خوراک و پوشاک او همه مسلمانان شرکت و حق دارند ، و بنا بر این
 در مکان و لباس غضبی نماز خوانده ، و با غذای دیگران روزه گرفته ،

و اخطار کرده ، و در زمان ستونی او نیز اشکال پیدا میشود زیرا مال مردم را مهر
 قرار داده ، و با غذای مردم فرزند آورده .

ثانیاً : قدمی برداشت که تشکیلات روحانی و سیاسی ملت بیک
 دیگر خوشبین و نزدیک و هم آهنگ شوند و در بنیاد و حفظ استقلال و آبادی
 کشور همکاری کنند ، تا بدستور فقهای ارجمند و گرامی مردم مسلمان بدون
 احتیاج با امور مالیات بردرآمد ، و کمیسیون تشخیص ، و ادارات پر عرض و طول
 از جان و دل و وظیفه خود را انجام داده خویشتر را از زیر بار مسئولیت در برابر
 دستگاه دادگستری خداوند بیرون آرند .

باب صوم «روز»
 قرآن - يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ
 مِن قَبْلِكُمْ ۗ مَن مِّنكُمْ مَرِضٌ أَوْ سَافِرٌ فَاصْفِرْ ۗ وَإِذَا صُمْتُمْ فَاصْبِرُوا
 تَرَجِمَةٌ - ای مسلمانان قانون روزه برای شما تدوین و نوشته شده چنانکه بر
 مل پیش از شما نیز واجب بوده .

تعریف - صوم در لغت عرب بمعنی خودداری از خوردن ، نوشیدن
 سخن لفظی است ، و در زبان قانونگذار اسلام خودداری کردن از حیض
 است . (از سپیده دم تا غروب آفتاب) و در سه فصل احکام آن بیان میشود
 فصل اول - شرایط و وجوب و صحت روزه

شرط و وجوب روزه دو چیز است : ۱- بلوغ ۲- کمال عقل پس بر
 کودکان ، دیوانه ، و بی هوش روزه واجب نیست .
 شرایط صحت روزه ۴ است .
 ۱- مسلمان بودن (۱) ۲- تندرستی ۳- مسافر نبودن ۴- حائض
 و نفسا نبودن .

نیت - در بنیاد روزه اینست که برای خشودای خدا گردن نهادن بر دستورات
 او بجای آورد و اینست که تنها اوست مزار او این پرستش و بندگی بشرطت (پس اگر
 از دریغ جز پروردگارا ، روزه یا سرعبادتی انجام شود بنیاد آن روزه و عبادت برآبست)

۱- مسافر و در روزی که روزه را واجب است ، استثناء اگر مسلمان شد قضا ندارد
 ولی دیگران هنگامیکه عذرشان بر طرف شد باید نیتهای آنرا بجای آرند .

فصل دوم - مفطرات و زه

در روزه از چند بنجر باید خورد ری کرد :

(۲۱) خوردن و آشامیدن (خواه معنای چون نان و آب چه غیر معنای مانند خاکستر و شیر و درخت) . بقیه در یاد رقی نوشته شده و تدبیر آن لازم است .

۳- نزدیکی با زنان ۴- کاری که موجب خروج منی شود (در صورتیکه منی هم خارج نشود) .
 ۵- مانند برجنابت ناسفید نسج ۶- خوابیدن با جنابت ماصح (هرگاه دوبار بیدار شود در در فتن غسل اجمال کرده و باز خوابیده است) .

۷- رساندن گردو خاکه بر صحن ۸- برخه او سفیر دانه دروغ بستن ۹- سر زرد آب فرو بردن ۱۰- اما که کردن مایع ۱۱- قی کردن .

تنبیه - آنچه گفته شد سنگامی روزه را در هم می شکند که با توجه اراده انجام گیرد پس اگر از روی عفت و فراموشی باشد روزه باطل نیست .

فصل سوم در جریمه پاداش

هرگاه یکی از مفطرات را عمدتاً آورد باید علاوه بر تقاضا شصت روز نپزنی در پی روزه بگیرد یا به گرسنه را طعام دهد و سیر کند و یا یک بنده در دهنه آزاد کند و آنچه مورد تناسخ است :
 ۱- هر دو یا نهایت اینکه صبح شده چیزی بخورد و معوم شود صبح ۱۰۰ - بگفته و اگر آن که صبح نشد افطار کند با اینکه خود توانائی بر تحقیق داشته و معوم شود صبح بود راست ۳- بی اعتمانی گفته آلسی و سنده از صبح ۴- هنوز نام نشده بگفتار نویسد که شش صد روز را خوردن ۵- آب و دست کردن بقیه - خاک شدن و فرد رقی آن

نش چپارم - در اقامه روزه با جمعی

۱- و حسب سبب ۱- ما و برلمان ۲- روزه کفار و بقیه در صفا بعد

اهمیت روزه - روزه از وظایف بزرگ الهی است ، که ترک آن موجب کیفر و یاد اش از اداره عدل پروردگار ، و دور افتادن ، از هر چه نیک است ، مخلف مسلمان باید بداند ، که اگر در روزه سهل انگاری کند ماه بسیار بزرگی را از دست داده ، و برعکس اگر بفرمان آسمان عمل کند ، چون او فرموده روزه و هر عبادت را انجام دهد . نزد خداوند و بندگانش ، بوی خوشی که زروسیم ، پای و نسب و پیوند بخاری آید ، بمقام ارحم رطوف و مهر خداوند نازل میگردد .

روزه آئینه دل را از زنگار خودخواهی و خودپرستی میشوید .
 روزه دار از تحمل تشنگی و گرسنگی ، دو سود بزرگ در دنیا میبرد ؛
 یکی آنکه بشکیمبائی خوشمیکند ، و در ناملایمات خود را نمیبارزد ؛
 اگر در بیابان تشنه و گرسنه شد ، میتواند لا اقل چند ساعت یا یک شبانه روز با این دو مقاومت و چاره جویی کند ، هرگاه در کارزار گرفتار شد عادت بر گرسنگی و تشنگی ، نمیکند در برانز در آید

(بقیه حاشیه منقول)

۳- قضای ماه رمضان ۴- نذر و شبران

خاتمه - رمضان ثابت میشود بدین ماه و یا گذشتن سی روز از شعبان یا کواهی دادن چند نفر ، که گفتارستان اطمینان پیدا میشود .
 تذکر - روزه عید نظر ، و عید قربان حرام است و همچنین کسی که در موقع زیارت حج ، در سنی است ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ ذیحجه را نیز نباید روزه باشد .

دوم - آنکه مردمان تروتمند ، که همیشه سیرند میفهمند ، که چه اندازه
کُرسنگی دردناک و تحلل آن ناگوار است ، ناچار بفکر بی‌نویان افتاده
و بانان کوچک میکنند ، و در نتیجه مردم محبت ثروتمند در دل در دیش خفته
میکند ، و طبقات دارا و نادار ، بزرگ و فرومایه بهم مربوط و باهم مهربان
شده ، زندگی ملی و اجتماعی ایشان محکم ، و از هرگونه گزند محفوظ میماند .

باب حج (۱)

قرآن - **يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا**
ترجمہ : وظیفہ مردم تو انماست ، کہ برای رضایت خدا ، خانہ اور از زیارت کنند^{۱۱}
تقریب - حج در فرہنگ عرب بمعنای قصد ، و نزد بزرگان رفتن و در قانون
اسلام ، کارنامی مخصوص است کہ در جہای مخصوص باید بجا آورد ، چنانکہ در پنج فصل
خواہیم گفت .

فصل اول

در این فصل شرائط و اقام حج و میقاتھا گفتہ میشود
اول شرائط - زیارت کعبہ واجب نیست ، مگر بر شخص بالغ و عاقلی کہ از جهت مال و اندوختہ
و پیودن راہ و تندرستی ، توانا باشد پس بر کوکب ، دیوانہ ، کم چیز بیمار و یا ناتوان از پیودن راہ (بہر
کہ باشد ، روانیت ، و پذیرفتہ نیست ، اگر از مسلمان در ہمہ عمر جز یک بار واجب نیست .
دوم - تقسیم - حج سہ گونہ است : تمتع ، قرآن ، افراد .
حج تمتع ، بر کسی واجب است کہ از مکہ تا خانہ اشش بیش از ۱۲ فرسخ
(۲ کیلومتر) فاصلہ باشد ، ولی قرآن و افراد مخصوص نزدیکان مکہ است تا
۱۲ فرسخ .

سوم میقات - میقات در لغت ، زمان یا مکان معینی را گویند کہ برای انجام

۱۱) روایتان کعبہ آوردن ، دگر در خانہ خدا گشتن ، تنها از قوانین اسلام نبود ، بلکہ نامبر
گفتہ گروہی آدم و منسہ زنا او شیش ، خانہ کعبہ را زیارت کرده اند ، زیارت حضرت ابراہیم
و اسمعیل وین از آن ناظور اسلام را عبودیت بخارندگان اخبار و مورخین نگاشته اند .
اقوام میقات شش است ۱- ذوالحجہ جاہلیت در دو فرسخی (۱۲ کیلومتری) مدینہ و مدینہ

در بی تخصیص داده میشود و هیچ مکانی است ، که روی آوردن گان حج باید از آنجا
 بنامه احرام پوشیده ، خود را برای شرفیابی بآستان پروردگار مهربان خود
 آماده کنند .

فصل دوم - عمره

عمره دارای چهار عمل است . احرام ، طواف ، سعی و تقصیر .
 احرام - احرام پوشیدن دو جامه ، نذوخته است ، یکی چون ننگ و دیگری
 هم چون عبا . و در هنگام پوشیدن ، باید قصد کند . عمل را برای گردن نهادن
 بدستور خداوند ، و رضایت او انجام میدهد ، و در آن حال این کلمات را بخواند
 لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ وَالْمُلْكَ لَكَ لَا
 شَرِيكَ لَكَ أَكْبَرُ

تذکره الف - برای زنان پوشیدن جامه های ابریشی و یا دوخته رواست ولی جامه احرام
 عقیده از صفحہ قبل ، از آن راه بگذرند از آنجا باید محرم شوند (چون عطف مخصوص در آن بیابان
 است که آن را حلیف گویند آن بیابان را ذوالحلیفه نامیده اند) .

۲ - جحفه در ۶ کیلومتری مکّه ، و احرام گاه مصریان و شامیان دکنه گنن میان از آن راه است
 (چون موقعی سیل آنجا را برده و دیران کرده است لذا جحفه اش میگویند) مستند .

۳ - بیلم (کوهی است در ده منقری مکّه) و میقات مینیان است .

۴ - قرن المنازل - دهی است نزدیک طائف و میقات طائفیان از بیابان آن ده است .

۵ - عقیق - بیابان پهن در سینه عربان ، از آن بیابان احرام می بندند (بیابانی که
 سیل شگفته - برده عقیق گویند) .

۶ - برای کسانی که حج تمتعه بجزای بیابان

۵۰
روان ، باید نذوخت بار چرای باشد که نماز در آن ، برای آمان رواست (۱)
ب - جامه احرام نباید با نذره نازک باشد ، که تن از زیر آن پیدا باشد
و دم - طواف (دور کعبه کشتن)

وطائف - از آغاز تا پایان طواف ، ده وظیفه ، باید انجام داد ،

۱ - طهارت (وضو یا غسل و یا تیمم ، بشرحی که در طهارت گفته شده است)

۲ - پاک بودن جامه و تن ۳ - حورت را پوشانیدن ۴ - نیت یعنی بجا آوردن

طواف برای خدا ۵ - آغاز کردن از حجر الاسود ، و انجام دادن بآن ۶ - حاضرا

در سمت چپ گرفتن ۷ - میان مقام ابراهیم و خانه طواف کردن ۸ - حجر الاسود را چپ

طواف قرار دادن ۹ - هفت بار بدون کم و زیاد بدور خانه گردیدن

۲ - محرمات احرام - تحریم از هنگام بستیدن جامه احرام تا آنجا که محرم است نسبت کار

باید دوری جوید

۱ - شکار و اجهای بیابانی که گوشت آنها حرام است . (تحریم علیکم صید البریا

و قسم خزما تا آنجا که محمد شکار حیوان بیابانی بر شما حرام است

تبصره ۱ - بدگیری نیز نباید دستور دهد که شکار کند

تبصره ۲ - از گوشت شکار هم نباید بخورد .

۲ - زناشویی چه رسد ، بهره بردن بنگاه و غیر نگاه ۳ - کاری کردن که باعث بیرون آمدن تنی

۴ - حمام دوخته پوشیدن برای مردان ۵ - اجسام خوشبوی را برای بوییدن همراه گذاردن

۶ - جسم بدبو با خود برداشتن ۷ - سرمه بچشم کشیدن ۸ - روغن بی کردن ۹ - بجمه (لا ائسد بی

دائسد) سوگند یاد کردن ۱۰ - دروغ بستن بر خدا و پیغمبر و امانان ۱۱ - آئینه نگاه کردن ۱۲ - آئین

گردن ۱۳ - تراشیدن یا کم کردن مو ۱۴ - پوشیدن سر برای مردان ، درخ برای زنان

(بینه دروغ است)

۱۰- دورگت نماز طواف پشت محلی که معروف مقام ابراهیم است حمد آن

سوم- سعی میان صفا و مرده

صفا، و مرده دو تپه کوچک بوده و فعلاً در دو طرف شهر کتبه واقع اند :

اعمال سعی - در سعی صفا و مرده سه چیز واجب است : ۱- نیت ۲- آغاز

از صفا و انجام بهره ۳- عدد و آن هفت پاراست ، بدون کم و زیاد که افزودن یا کم کردن آن باعث بطلان عمل است و باید از نو شروع کرد .

چهارم- تقصیر

بعد از انجام سعی باید ناخن گرفت . و موی سر را کوتاه کرد ، و تراشیدن جایز نیست

تذکره- پس از تقصیر، عمل عمره به پایان میرسد ، و هر چه سبب احرام حرام شده بود

برگردد

افعال حج

در حج نه عمل باید انجام داد

۱- احرام ۲- وقوف بعرفات ۳- وقوف بمشعر الحرام ۴- سعی و اعمال آن

۵- طواف حج ۶- سعی میان صفا و مرده ۷- طواف نسا ۸- رمی (۱) جمره ۹- بیتوته

الفیه از صفوانی ۱- ۱۵- حنا بنین ۱۶- انگشتر برای آرایش در دست کردن ۱۷- پوشیدن کفش با هر چه روی پا راست است

برای مردان ۱۸- در سایه راه پیچیدن ۱۹- سلاح جنگ پوشیدن ، بجز بهنگام ناچاری ۲۰- درخت و گیاه حرام را بریدن و کندن

تصوه- جریبه مخالفت ، از آن خنجر گفته شد ، در صل جدها که خواهم گفت

۱- رمی یعنی برتاب کردن و جمره یعنی سنگ بزرگ است (السجده)

۲- احرام حاجیان روز هشتم یا نهم ذیحجه از خود کمه دوباره برای اعمال حج محرم میشوند ستر نمی که در احرام

(تعبیه در صحیح)

میره گذشت

اهمیت حج در زندگی فردی و اجتماعی - کسبده اسلام و سماوی افتخار دارد
 باید ارزش و شخصیت خود را در اطاعت فرمان و قانون اسلام بداند، و زیارت
 خانه خدا یکی از وظائف مهم، و ترک آن موجب کفر و آتش دوزخ است، بطوریکه
 فرموده اند، بر که شریط و جوب حج در او جمع شود، و ترک کند تا بمیرد همانا
 مسلمان از دنیا زرقه است، ما باید یک نکته را در دل جا، و همیشه در برابر چشم
 قرار دهیم، و آن بی نیازی خدا است از هر کردار زشت یا زیبائی که ما اختیار
 و دنبال کنیم (گرچه کائنات کافر گردند برداسن کبریاش ننشیند کرد)

و بعد از این نکته معتقد شویم که در هر یک از او امر و نواهی خداوند بزرگان بر او
 سود و مصلحت اجتماعی و انفرادی نفعند، که نیروی خرد و اندیشه بیک بار نمی تواند
 همه فوائد آن را ادراک کند، اسلام در شبانه روز، مردم کوچ و بامحلات را
 بعنوان نماز جماعت (و آن همه مزد که برای نماز جماعت قرار داده) پنج مرتبه گرد
 هم جمع و از غم و شادی یکدیگر آیش را با خبر میکنند، سپس در نتیجه نماز جمعه، مردم شهر
 ابقیه از صفی قبل) چنانکه گفته شد، در حال احرام، نباید از جانوران بیابانی که سلال گوشت اند، تکه کرد،
 اینک باید دانست، پاداش کسی که باین دستور تجاوز کند چیست؟

۱- هرگاه محرم شتر مرغ در حال احرام تکه کرد باید سجای آن یک تنه داده قربانی کند و ببقرا دهد و اگر
 شتر یا فتنه قیمت آن را باید کندم خرید و هر که ای نیم من ۱۵ کیلو گرم، کندم داد، اگر نداشت
 ۶۰ روز و با ناتوانی ۱۸ روز روزه بگیرد.

۲- کفار در گا و وحشی و گوره خردستی کشتن لب کا دایمی ست و در نمودن گا و پلوسا
 کندم خرید، صدقه میدهد، در صورت ندایت یا یول نه روز روزه بگیرد.

۳- در کشتن آبر، مانند آن باید کوسند قربانی کرد، در صورت نبودن کوسند، شتر یا فتنه

کجا با هم انجمن و بدر و دیگر رسیدگی میکنند و با الحاح سران ملت و شر و قتل
 همه مسلمین را که هزاران فرسنگ از هم دور ، و با هم ناآشنا ، در خانه خود میخوانند
 انجمن بین المللی مسلمین ، در مکه معظمه تشکیل . و امور اقتصادی و سیاسی و روابط
 ایشان ، با هم روشن و منظم میشود . اگر مسلمین بپندند ، و با این اجتماع خود آیت
 دهند ، در برگوشه جهان و هر چه از هم دور باشند چون زنجیر بیکدیگر پیوستند
 و یک وحدت شکست ناپذیری در آنان ایجاد میشود ، که هر نیرو و قدرت بیگانه در
 برابر یکجائی آنان بزانو در آمده برابر ایشان تسلیم می شود و بلندی این اجتماع در
 زندگی انفرادی نیز کامیاب میشوند .

(بقیه از صفحہ قبل)

مثل دو موضوع فوق رفت رمیکند و اگر ناچیز است سه روز روزه بگیرد .

۴ - برای شکستن تخم کبک و نظایر آن یک بره واجب است

۵ - اگر محرم ، کبوتر حرم را شکار کرد باید یک کوسفند قربانی کند و غیر محرم بیت دهم بفقرا صدقه

دهد (تقریباً ده شاهی نقره)

۶ - دیشتن کبوتر جایی و نظایر آن یک بره که بچرا افتاده باشد قربانی گردد .

۷ - در کشتن کججنت و مانند آن یک چارک گندم (۷۵۰ گرم) باید داد

باب جهاد

قرآن ، قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تُرَضُّوْنَ عَلَيْهَا أَحَبَّ

إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ

ترجمه - بدمد بواگر پدران ، فرزندان ، برادران ، همسران خویشان و
دزوسی که فراهم آورده ، و بازرگانی که از نارواچی آن میسر سید ، و کانهای
دلپذیر ، نزد شما محبوب ترند از خدا و پیغمبر و جنگ در راه خدا ، پس منتظر
باشید تا بوم بدبختی ، بر سر شما پروبال زند ، و بفرمان خدا بجنگ سیاستان
بقدری در قرآن کریم و گفته های پیغمبر و امان ، مخصوص جهاد و دفاع از جان
و مال و ناموس مسلمانان تحریرین تا کیده شده که از حدیث و ن است .

تعریف - جهاد در فرسنگ معنای ، کوشش و رنج و در قانون اسلام
از جان و مال است در راه جنگ با دشمنان دین ، یا کسانی که بر پیغمبر یا امامت
طغیان کرده اند .

تقسیم - جنگ در راه اسلام دوسین و دونه است : یکی آنکه برای دعوت
با سلام و تعرض از طرف مسلمین است دیگر آنکه ، تمنان دین بکشور اسلامی حمله و
تعرض میکنند ، و باید آمان را راند و سر کوبی داد .

تبصره - دانشمندان دین ، برای نوع اول از لفظ جهاد ، و برای نوع
دوم از لفظ دفاع استفاده میکنند -

شرایط جهاد - جهاد و لطفه کسی است که : (۱) بالغ (۲) خردمند (۳) مرد

باشد و نیز بر سپهر از کار افتاده ، کور زمین گیر ، و بیماری که از جنگ کردن عاجز است ؛ واجب نیست ؛

تبصره - چهار طبقه اخیر اگر سرمایه و ثروتی دارند که می توانند جای خود را بفرستند این وظیفه از آنها ساقط نیست .

۲- شرط وجوب جهاد حضور یعنی ظاهر بودن امام است پس در زمان ضیبت جهاد واجب نیست .

نتیجه - هرگاه امام عادل ، یا فرماندهی که اذتین کرده ، دستور دهند ، طبقاً تکیه بر سلولیت جهاد بدوش ایشان است باید فرمان برده هر نوع دستور میدهد اجرا کنند - و چون فعلاً امام غایب است مادر اطراف جهاد بجست نمکنیم .
دفاع - هرگاه دشمن کشور اسلامی چشم طمع دوخت و یا تفرض و حمله کرد در این موقع نباید با انتظار امام عادل ، در خانه نشست ، بلکه بر فرض زمامداران امور شایسته و عادل نباشند ، باز باید مسلمانان از حقوق و کشور خود دفاع کرده ، مطابق دستوری که بآنان داده میشود ، دشمن ، یا آنکه را بجلومت مرکزی مسلمانان ، بسرکشی برخاسته از پا آورند .

تذکره ۱ - در قضیه دفاع ؛ شرائطی که برای جهاد گفته شد ، از بین میرود . یعنی زن و مرد ، تندرست و بیمار ، سالم و لنگ ، بینا و نابینا همه یکدل یک زبان از کشور و ملت خود دفاع ، و جان و مال خویش را در طبق اخلاص گذاشته تقدیم مذہب و مین کنند ؛

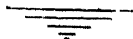
تذکره ۲ - مستحب مؤکد و بسیار بموقع است ، که گروهی از مسلمانان ، برای نگهداشتن مرزها ، در حد و کشور ، همیشه آماده جنگ و بحالت خبردار توقف کنند

(هر چند در زمان غیبت امام علیه السلام باشد)

تذکره ۳ - اگر کسی نذر کرد (بین خود و خدا تعهد کرد) برای مرزبانان
ارمغان یا پولی بفرستد، این تعهد صحیح است، و باید نذر خویش عمل کند.
دینی تواند آنچه را نذر کرده، بمصرف دیگری هر چند خیر و پسندیده باشد، برساند
اهمیت دفاع در زندگی فردی و اجتماعی - یروزش حس دفاع، مرد را

چون کوه در حوادث روزگار نکه داشته، او را در همین تن باری آورد، مردم
جنگی در برابر ناظاریات چون بید نلرزیده، دست پهای خود را گم نمیکند، مرد در مجو
ست اراده و زبون نیست و نمیگذارد بخواستش تجاوز شود، حال اگر افراد یک
ملت همه با قوه دفاع از حقوق خود، تربیت دهم آهنگ شوند، بیگانگان نیز با دیده
احترام بایشان نگرسته، خیال تجاوز همزد بوم ایشان را از خاطر نمیگذرانند،
روی همین اصل علی علیه السلام میفرماید:

سوکند بخدا، مردمی که در خانه نشسته و برای دفاع از آب و خاک و حقوق
خود خویش را آماده نسازند، ابر خواری باران مرگ بر سرشان باریده و دل
به سختی خانه بر سرشان ویران و درخت حیوة و امیدشان را از ریش میکند و
استی ایشان را بیگانگان تاراج و یغما میبرند.

باب امر معروف و نهی از منکر

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ . (آل عمران آیه ۱۰۰)

ترجمه - باید از شما مسلمانان جمعی باشند که مردم را نیکی دعوت یعنی بکار
پسندیده و ادا و از کار زشت منع کنند .

قرآن ! كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ
تَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ . (آل عمران آیه ۱۰۶)

ترجمه - بهترین جمعیت و گروهی که برای دستگیری و نمودن راه خوشحی و
کرده شما مسلمانانید . زیرا مردم را بکارهای پسندیده و ادا . و از آنچه نکوهیده
است منع میکنند .

مقدمه - در اخلاق میخوانید که خداوند نیروی در نهاد مردم بودیعت گذارده
که انسان را با اقدام در کارهای پسندیده تشویق و از کارهای ناشایست منع میکند
و آن وجدان است . از خیابان عبور میکنید بدبخت و بی خانمانی را می بینید در
کنار خیابان از سرمای لرزد آنکه قدم شمار است کرده بشما میگوید او را بمنزل برده
گرم کنید و پوشانید وجدان است ، اگر بکاری ناشایست دست زده باشید
بیک نفع شرمندگی در خود احساس و حتی الامکان سعی میکنید کسی ملتفت نشود . این
شرمساری در نتیجه همان وجدان است ولی گرفتار شدن در محیطهای فاسد ، بدبختی
در زندگی ، حوادث ناگوار ، فقر و بیچارگی ، همه اموری است که تدریجاً فردی
مزان و وجدان را میپوشد و آنرا آلوده میسازد در این موقع لازم است ،

نرمندان اخلاق به تعلیمات اخلاقی و قدرت نمائی خود، گرد و غبار فساد را از آئینه
 عدان بشویند و ابرهای تیره خطاکاری را از جلوتابش خورشید وجدان متفرق کنند
 ز آغاز آفرینش تا کنون تاریخ نشان نمیدهد که هیچ روشنفکر و بزرگی با اندازه
 پیغمبر اسلام، توانسته باشد قوانین نیک و بد اخلاقی را تنظیم و با بهترین روش و
 در اجرای آن فرمان داده باشد. *إِنِّي بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ*
 (من برای تکمیل بزرگواریهای اخلاقی قیام کرده و مبعوث شده ام).

در فروع دین اسلام از کارهای پسندیده اخلاقی، به (معروف) و از
 کارهای ناپسند (بمنکر) بقیمر میشود.

وظایف دینی بعضی واجب است چون نماز و روزه و دفاع از مسین و احسان
 پدید و مادر و بعضی مستحب؛ چون احسان و تعاون و دسته ای ناروا و حرام،
 چون باده نوشی، قمار بازی، دروغگویی، خیانت بکشور، دزدی، تعرض
 بجان و مال و ناموس مردم و بعضی زشت و مکروه چون پر خوری، بخل، و بی
 اعتنائی ب مردم.

تقسیم. اگر کارهای اخلاقی واجب یا حرام و یا مکروه است. امر معروف
 و نهی از منکر واجب و اگر مستحب، امر معروف مستحب است.
 شرایط - با چهار شرط امر معروف و نهی از منکر واجب میشود.

۱- تساهن خوب و بد - پس بر کسی که کارهای زشت اخلاقی را از زینب امتیاز
 نداده واجب نیست.

۲- امید تأثیر - پس اگر یقین داشته باشد کلام او در شنونده چون نقش بر آب
 است امر و نهی واجب نیست.

۳- اصرار - یعنی آنکه بجای زشت اقدام . و امور پسندیده را ترک
سیند بعقیده و عمل خود باقی باشد . پس اگر از آثار و علامت فہمیدیم از شیوہ
خود پشیمان شدہ دست بر سیدار در این صورت واجب نیست .
۴- آنکہ امر و نہی موجب فساد نشود ، بنا بر این اگر کشمکش و خوریزی بیا

سیند باز واجب نیست .
چگونگی اجراء - اگر سخا ہمدوست خود یا دیگری را کہ نماز نخواند . یا دروغ
میگوید . یا تمہت مینزد . یا خود خواہ و خود پسند است . از این اعمال بشت
منع ، و اورا ہدایت کنید ، مراتب زیر رار عایت فرمائید :

۱- با وی سچ نگوئید ، دلی نوعی با او نشست و برخاست و سر صحبت کشید کہ
کہ بفہمد دل سردی و سرسنگینی شما ، برای کارهای زشت او است . و از آنها
دست بردارد " این عمل را اعراض " بدل گویند "

۲- با پند و اندرزهای مناسب ، و زبان نرم و شیرین ، بگوئید حیف است
کسی کہ خود را مسلمان میخواند در کشور اسلامی تربیت یافته ، و بیگانهان اورا مسلمان
میدانند ، کاری کند کہ برای اسلام ولایت او ننگ آور باشد ، کسی کہ بوظائف
ایمانی و مقررات ملی خود پشت پازند ، از چشم ہمہ می افتد ، و از همان آغاز زندگی
مردم باو بدبین ، و در جامعہ بد بخت میشود .

۳- ہر گاہ این نمونہ کلمات مضید واقع نشد . میتوان بکلمات زنندہ و تند و آنکہ
با ولیای امور یا پدرت و دیگران اطلاع میدہم اورا ہدایت کنید .

۴- در صورتی کہ پند و اندرز فائیدہ نکرد . بکلیت و چرب باید متوسل شد

۶۲
 ولی بشریحی که بزخم زدن یا کشتن، منتهی نشود، و اگر باز بهل زشت خود اصرار
 داشت و دیگر تکلیف از کردن افراد ساقل، و کار چنین شخص و هدایت او بدهد
 زهداران و مقامات صلاحیت دار جامعه اسلامی است که عمل زشت او را با
 قوانین تطبیق، و مطابق آن او را مجازات کنند، و البته باید پیشوایان اجتماعی
 این عمل را از بزرگترین وظایف خود دانسته، در انجام آن کوتاهی روا ندهند تا
 نزد خدا و جامعه مسؤل نشوند، و بدانند ملتی که بقواعد اخلاقی و مراسم ایمانی
 خود، پایبند نباشد، دیرنپاید. و زود از پا درآید.

تأثیر امر معروف و نهی از منکر در زندگی - میتوان گفت مأمور اجرایی و نظارت
 شهری. (از الهی و اجتماعی) امر معروف و نهی از منکر است زیرا چنانکه گفتیم در این دو
 موضوع، سلطنت و حکومت با وجدان پاک است.

وسیلۀ پیشرفت و انجام - اگر مردم در کشورتن بفرمان و جدهان کردن نهند،
 هیچ وقت پیرامون گناه، آزار، سنگری، رشک، کینه و آزر بر نمی آیند؛ و بهم
 مهربان و در شادی و غم یکدیگر شریکند، و مقصود از شرافت و بزرگواری انفرادی
 همین دور بودن، از صفات ناپسند، و خوگر فن بعبادات پسندیده است.
 که در آغوش آن تکامل اجتماعی هم پیدا میشود و جهانیان از آشوب و خونریزی،
 و پایال ساختن حقوق یکدیگر آسوده میشوند.

اگر مردم ثروتمند مطابق قانون اسلام، از سرمایه های مختلف و بی حساب
 خود، بحال میزایان و تنگدستان رسیدگی کنند و بخشی از آن را بتاسیس بایرستان
 و بنگاههای عام المنفعه برسانند، مردم فقیر را سرمایه دهند تا بیکار نگردند، آنها
 بدبختی محو، و معروف و شغتی جاننشین آن میشود. یکی از سرمایه داران مدینه در حال مرگ

دستور داد که انبار خرمای او را پیغمبر ص. به میانیان تقسیم کند همچنین مردان
 و بان حضرت نهد دادند ، دانه خشکیده و کلم مغزنی را برداشت ، و برگردان
 مسلمانان فرمود ، سوگند بخدا اگر بدست خود چنین دانه حسنه‌ای بخت
 و گرسنه‌ای ، میداد مزد و ارزشش آن پیش پروردگار ! میش از این بود ،
 که همه این انبار حسنه را بدست من که پیغمبر خدایم بفقرا داده شود

پس بدستور دیگر پیغمبر که فرمود ، همه شما چوپان و هر یک رسول کردار و پیرانند
 هر کسی باندازه علم و قدرت بیان خود ، از دستگیری و نمودن راه خوشبختی و اطاعت
 قوانین الهی ، نباید مضایقه کند و بداندکشتی شکسته اجتماع ایران را جزگرویدن
 و عمل بقوانین اسلامی از گرداب بدبختی نجات نیدهد و بداندکشتی ، اجتماع فرزند
 افراد است ، دار مردم نالایق و بیست ، اجتماع لایق و سرفراز پیدانمی شود .
 اجتماع بسوه درختی است که رگ دریش ، جوانه و گل آن افرادند ، و دریش
 گیاه تلخ ، بر شیرین نخواهد داد ، نژاد افرونی ، الطی در و غلوی دزدوی ،
 رشوه خوار ، قمار بازی ، سگماری ، و بالاخره بی ایمانی قابل زندگی و
 بقانیت

وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ اشْتَجَّ اللَّهُ

بخط جواد شیرازی

گردسازی گیتی

بخش دوم

قسمت اصول دین و آیات و احلاق

اصول دین

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِیْنَ

مقدمه اول - چنانکه در آغاز کتاب شرحیات گفته ایم دین اسلام آمین

جتماعی است و پیغمبر اسلام (ص) از طرف خداوند مأمور بوده است :

بارگاه زندگی اجتماعی بشر را نوعی بر سر پا کند که از نفاق ، خودخواهی ، دشمنی ، بینی
و خوزیزی ، تنی ، در عرض بودت ، نفع پروری ، دوستی ، خوشبینی ، مهر
و محبت ، آراسته گردد - و نیز گفتیم اسلام دین دانش و عمل است مردم
نادران را که در کور و از کاد و ضرهم بست تر دانسته زیرا مردم وقتی بوخالف و حقوق
خود استناد انسان میشوند که با دانش آمیزش یافته و خوگیرند ، تمام بدبختی مأمولود
نمادنی و نابخردی است .

کشور و ملت دانشمند هر چند کوچک و محدود باشد خود را از مظلوم و طوفان دریای بلاد
خواری نجات میدهد ، و ملت نادان هر چند بکثرت عدد و جمعیت آراسته باند ،
بگوچکر باد سموی پش دار از هم یاشیده و کثاف زبونی او جان آفرینش را
آلوده میسازد .

از طرف دیگر اسلام دانشی را که باعث تمام نباشد ، درخت بی بر و لایق

سوزاندن میداند . در سخنان پرمغز شوایان دین ، بسیار دیده میشود که اگر از دانشمندی
و مراتب دانش و سواد سخن بیهفته ، از کردار و رفتارش میبرسیده اند .

پس در نظر اسلام علم و عمل ، دست و پدیده یکدیگر همان سعادت و خوشی افراد و
حافظ نبر و سندی و عظمت ملل روی زمین بشمار میروند . اسلام در کتاب جامع
شناسی خود ، به دو نوع علم بسیار اهمیت داده و آموختن آن دورا واجب و
لازم شمرده است : اول اصول دین و دوم فروع دین .

مقدمه دوم - تعلیمات اسلام - اسلام در تعلیمات خود سه مرحله اصول
دین را سرکس باندازه فهم و استعداد خود با دلیل و برهان بیاموزد و فرا گیرد .
و فروع دین را میخاهد بوسیله احتیاد یعنی با دلیل تحصیل کند و میتواند بگفته آنکه
با دلیل آموخته (مجتهد) کردن نهند

اصول دین - بجهت مسلمانان خداشناسی - پیغمبر شناسی ، و اعتقاد بر روز قیامت
از اصول دین میدانند ولی ملت شعبه عدل و امامت را نیز بر اصول دین افزوده
بنابر این اصول دین و مذمب بیخ است .

۱- توحید ، یعنی اعتراف بحداد یگانگی او .

۲- نبوت - یعنی شناختن پیغمبران .

۳- معاد و روز قیامت یعنی زنده شدن پس از مرگ و مزد و کیفر دیدن .

۴- عدل یعنی داد آستریون خداوند .

۵- امامت - یعنی پیغمبر یا مسلمانان برای بعد از وفات لواهی آموزش و پرورش را

دست علی بن ابیطالب ع داده و این منصب را یازده نفر از فرزندان او

و اولاد کان امیران زمین کنی جواز و گزین بود ، و مهمت .

نتیجه - اینک پس از دو مقدمه فوق اگر فیض روح القدس مدد فرماید با نهایت
اختصار و در خور فهم دانش آموزان سال اول متوسطه، راه و روش استدلال
در اصول دین گفته میشود، و از خدا میخواهد که بدست قدرت خود نیرو و مدد
دهد، باشد که از بالاترین مرحله فکر باین تدریج فهم نزدیک شویم

اثبات خداوند

مقدمه - هر ساختمان سازنده میخواهد

هر چیزی که از جلوه دیده انسان بگیرد اگر چه خرد و ناقابل باشد خواه یا
ناخواه جای سه پرسش در مغز برای خود باز میکند .

یکی آنکه از چه چیز درست شده ؟ دیگر آنکه برای چه ساخت شده ؟ سوم
آنکه سازنده آن کیست ؟

و این فکر از همان آغاز کودکی پیش میآید، کودک چهار پنج ساله بخش اینک
یک عروسک یا دو چرخه کوچک می بیند، می پرسد: مادر جان، این چه
دردیخورد و کی آنرا ساخته (۱)

۱- کودک پنج شش ساله بودید با پدر و مادر بگردش سیرفتید بغازه ای که اسباب بازی
کودکان داشت رسیده و امید داشتید برای شایک توپ کوچک یا سه چرخه، یا دفتر بازی
کودکان را خریداری کنید و شاید مجال اینک بجان بر گردیدند آه میگفتید:

این توپ، یا این سه چرخه را کی ساخته - در جواب باز بان بسیار ساده و نرم شما
میگفتند، کیغذی است در فلان حیابان دکارا، ساختن توپ یا دو چرخه است .

نتیجه - معلوم میشود از همان کودکی حق بگیرد که بر چیز، سازنده ای لازم دارد.

سازنده جهان خداست

از مقدمه بالا نتیجه گرفته میگوئیم :

دلیل - ناچار ماده و هسته مرکزی این جهان پر عرض و طول (از زمین تا ماه، ستارگان و خورشید) و این همه موجوداتی که در آن موج زده عقل را خیره میکند، نیز سازنده میخاهد، و آفریدگار آن را ما خدا میگوئیم

تعبیر دیگر - اگر انسان همین زمین تنها را در نظر آرد با آنچه در آن هست از انواع خاک، سنگ، روئیدنی، خزنده، حشره، جانور و آدمیان، خواهی نخواهی تسلیم میشود که خود بخود پیدانشده و دست دانا می توانائی آنرا ساخته و او خداست .

اگر آدمی در شب تاز بدرون گنبد آسمان نیبی فام بنگرد که چه اندازه ستارگان و کمکشان زینت یافته و بغمدها بر ستاره ای، دستگاہی چون دستگاہ زمین یا چند مرتبه بالاتر در آغوش خود، جای داده، بی اختیار میگوید، عظمت و جلال این کارگاه با عظمت را ترقیب داده و آن خداست .

خدا، زنده، دانا و تواناست

دلیل - چون کسی تا نباشد یا نداند، یا نتواند، ممکن نیست، چیزی را بسازد پس

هتبه از حد بشیر صفحه قبل - مثال دیگر - اگر فکر کنید می بینید روز بروز که بزرگ میشد، این نوع پرشهای شامیتر و بزرگتر بند؛ سازنده خانها کیست؟ در باره کی ساخته؟ درخت بار بار باغ و حیابان کی کاشته؟ گلها باین فشنکی در باغ دست پرورده کیست؟ در شک و اتومبیل را کی درست کرده، هواپیما را که باین تنه بزرگ با شتاب صیجی هموار اشکافه و از این سو آن سو پرواز میکند، که ام همزمندی ساخته است؟ و هزاران هزار سؤال دیگر که همه بشما میگوید برای هر چیزی سازنده ای هست .

ناچار خداوند زنده ، دانا و تواناست .

صفات خدا نامتناهی است

و لیل - چون بشر و شاید بسیاری از آسمانیان نیز حیوة ، علم و قدرت دارند
و آفریدگار باید برتر از همه باشد ، پس میگوئیم :

برای زندگی ، دانش و قدرت مابنا ، آغاز و انجام ، مرگ ، فراموشی و ضعف
هست ولی وجود خدا از هر عیب و نقص دور است پس برای حیوة ، علم و قدرت
، اندازه و حدی نسبت و گرنه بردگی بران ترجیح نداشت و لایق خدائی نبود .

یگانگی خدا « یکتا پرستی »

بشر اگر در کار ماکو مکت یا همراز میخاهد برای نادانی ، ناتوانی وستی است
که در خود سراغ دارد و اگر میتوانست هر کار را بر تنهایی انجام دهد بی آنکه خسته شود
بجود سیبالبید و از هیچکس کو مکت نمیگرفت پس ما که گفتیم از آستان قدس خداوند
عجز و نقص دور است باید احترام کنیم ، که خدایکی است و شریک ندارد زیرا
شرکت گرفتن از نادانی و ناتوانی است و ما خدا را دانا و توانای دائمی ، بنا بر این
باید گفت .

که یکی هست و هیچ نیست جز او

وَ حَدهُ لا اِلهَ الا هُوَ

صفات ثبوتیه و سلبیه - (صفاتی که خدا دارد و صفاتی که از خدا دور است)

برای صفات خدا کافی است آنچه را انسان برای خود می پسندد بخدا نسبت دهد
آنچه را بر خود روا نمیدارد از پیرامون خدا دور بداند ، بنا بر این باید گفت .

خداوند . واحد (یکتا) عادل (دادور) ، قادر (توانا) . عالم (دانا) حی

انزده) و امثال آنست

و از ظلم ، جمل ، عجز ترکیب (زیرا مرکب ، اجزاء خود محتاج و خدای نیاز آ) و امثال آن بی نیاز است مثلاً تجاوز دستگیری ، از احتیاج پیدا میشود و احتیاج بالاترین نقص و عیب است و ما گفتیم ، نقص و عیب در خدا نیست ، پس باید احتیاج کنیم ظالم نیست و عادل است

تذکره ۱- اینکه هر یک از صفات ثبوتیه و سلبیه را هشت عدد شمرده اند از باب اهمیت است اگر نه میزان آن است که گفتیم .

تذکره ۲- از این بحث عدالت نیز که یکی از اصول دین (از نظر مذسب) است نابت شد و چون گروهی از اهل سنت صفت عدالت را برای خدا لازم میدانند باین جهت بحث جداگانه از آن بعمل آمده است .

رحمانیت یا مهربانی خدا و اثبات نبوت

آدمی اگر بدست خود تامل و نقشه و لپسندی ترسیم کند ، بآن عاقله سزا مهربان شده تمام وسائل حفظ آنرا از پاره و محو شدن فراهم میکند و نیز چون فرزند یاد کار و نمونه کامل پدر و مادر است ، ایسان او را بخود و انگذاسته و از روی مهربا در پرورش او میکوشند ، پس خداوند هم ناچار بساخته خود نهایت عاقله و کمال مهربا اظهار میدارد (۱۱۱)

۱- سازمان جهان

اگر یادتان باشد در کودکی یا چوب کبریت با سنگ روی زمین مثل های کوناگون میکشیدید ، حال هم در ساعت فراغت با دادروی خانه صورتهای جور ، اجور ترسیم میکنید سه نالی نقاشی مهربانست

بزرگترین نقشه تریسی پروردگار . انسان است که در نتیجه علم و عمل میتواند بر فراز گردون پروبال زند .

از طرف دیگر چون دیوصفتی دشوی جاوری نیز در این معجون بکار رفته ممکن است وجدان و روان آدمیت را با اختیار هوا و هوس گذارده خود را ناما بود و بدبخت سازد . بنا بر این خداوند از روی مهر و علاقه کامل بدست پرورده قدرت خود با بد نقشه ای هم برای حفظ و نمودن راه خوشبختی انسان ترسیم کند تا رحمانیت یعنی مهربانی او کله دار گردد و البته این کار را با فرستادن پیغمبران انجام داده

نبوت « پیغمبری »

پیغمبر یعنی یک بشر رحبت که خداوند ، از نظر لطف و مهر او را نامور کرده است . ا سعادت را ، از شقاوت بردم آموخته آنا ترا بگردانیک دعوت ، و از زشتی منع کند ، اگر خدا پیغمبران را برای راهنمایی بشر نیفرستاد . معلوم میشد نسبت با دیگران که در انجام کار خوب و بد اختیار داده در اینها گنجه شده بی مرامت و بی مری انخا ظلم و ظلم بر خدا ناراواست پس بعدل و مرامی لزوم فرستادن را بنما و پیغمبران میده از صفحه قبل ، که پرده های نقاشی او بچرخ نباشد .

خدا چون کانون دانش و قدرت است ناچار بدست توانای او بی اندازه موجوداتی خلق میشود که رعایت و آثار آنها با هم تقادت دارد

سازمان انسان

برادر و خواهر کوچک خود را گاه نوازش و گاه اذیت میکند با اینک میدانند و نیش آموزی بهترین سزای زندگی است و نادان هیچ نمی ارزد ، باز گاهی بدرس مدرسه لی سل و بازی تو شی مایل میشود را سنگلوی رضی خوب ی دانند ، گاهی هم گول خورده و دروغ میگویند بعد هم ششم مند . میشود از این نوع هیس آمد هبجید . اند آدم را نوسی آهسته بده که در انجام کار زشت یا زها آزاد است .

ثابت میشود .

پیغمبران اولوالعزم - خداوند مهربان که با مخلوق و آفرینش برادر است و جنگ نداشته ، در هر دوره مطابق استعداد و بسود و صلاح مردم پیغمبر یا پیغمبرانی فرستاده و نیز شعاع دائرهٔ مأموریت ایشان تفاوت میکرده . از همه پیغمبران پنج تن برای هدایت همه مردم مأمور بوده و کتاب آسمانی مخصوص داشته و عبارتند از :

حضرت نوح (ع)

حضرت ابراهیم (ع)

----- حضرت موسی (ع)

حضرت عیسی (ع)

حضرت محمد بن عبدالله (ص) و او خاتم همه پیغمبران است زیرا خود فرموده که من مأمورم قوانین اخلاقی را تکمیل کنم و معلوم است ، آنچه بحال رسیده دیگر محتاج بنگل نیست و نیز فرموده ، رفیق و برادرم موسی برادرش روحانی مردم را تمام نکرد (یعنی استعداد مردم آن عصر ناقص بود) و برادرم عیسی برای اصلاح زندگی مادی بشر مأموریت نداشت . و من مأمورم آنچه برای رشد عقلی و مادی بشر لازم است ابلاغ کنم . پس از این نمونه کلمات معلوم میشود ، در عصر پیغمبر ، آدمیان بحال استعداد خویش رسیده . و پیغمبر هم آنچه طرف احتیاج روزگار زندگی ایشان بوده و هست بیان فرموده و خاتم پیغمبران است

امامت

امام یعنی پیشوا و مقصود ، اینست که بعد از پیغمبر (ص) علی بن ابیطالب امیر المؤمنین (ع)

حاشیة آن بزرگوار بوزه . این منصب بر یازده نفر از فرزندان و نوادگان علی بن ابی طالب بعد از دیگری سپرده و اکنون امام دوازدهم غائب است و روزی عالم را بنوبه جلال و عدل و داد خود روشن و منظم میکند .

۲ . برمان - بهمان دلیل که کفتم چون خداوند ، بشر را خود محنت را آفریده ، هر کس که ادا اقتصاد دارد ، سفیرانی بفرستد تا پرده هواپرستی را از جلو دیده نبرد سرودسته راه را از چاه استیاز دهد . بهمان دلیل بگوئیم : چون پیغمبر نبرد آرامگاه مرگن خواهد حفت لازم است کسی را بدستور بروردگار انتخاب فرماید که سرانجام تعلیمات او را در هر دوره و عصر اجراء و مردم را بوظیفه و عمل خویش آشنا کند ، زیرا ما عقلت از این نگار بانه جهندگان ستم روا داشته و ظلم بر خدا ما رواست .

صحات امام - ۱- امام باید بتعلیمات پیغمبر دانا و کلاما محیط باشد

۲- امام باید درست کرده راست گفتار و عبارت دیگر عادل باشد و پرامون بیچ نوح کنایه حسان و وزیر اگر نا عادل بآید سکو باشد ممکن است گفته های پیغمبر را تغییر دهد .

فرق پیغمبر و امام و عالم عالی از جهت و وظیفه - برای اینکه دانش آموزان و طبقه روشن فکران مسلمان از غرضه خاطر و تحریکات خیرین آسود و سرانجامی دشمن دین و مذهب آسود شوند ، از موقع استفاده کرده این نکته را گوشزد نمایند . سید موطنه است برای دشمنی و هدایت و سال مردم را اگر بکنند ایشانرا تصدیه - خام خود را کلاما مستل و برآمد و با آرد و بیخ نیز ، هر چند پای عان در میان آید باز حرف خود را پس گرفته سستی هر باید

و طبقه امام است ، که تعلیمات همه السب که نزد کند ولی موطن نیست که و سال مردم برود ، آنها را نگار ندو برای زمامداری دعوت کرده به پیروانی او تن دادند . این صورت می باید حواش ایشان را پذیرفت و در مصلحت عمل و برانداختن ظلم قیام فرماید .
د بشیه در صعبه بعد .

۷۳
«بیشتر از پیش از این»، دانستند دین فقط مکلف است در تسبیح و تعظیم احکام دین کوتاه باشد
و بر او لازم نیست که در امور کشور داری و زمامداری اجتماعی قیام کند و تن دهد
(اگرچه مردم از او بخواهند) . مگر آنکه از روی اجتهاد بر خود لازم براند .

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
وَ اَتَّخِذُ لَیْسَ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ اٰلِیْهِ

الطَّاهِرِیْنَ .

بخش آیات

مقدمه - کسانی که با زبان عربی آشنا نیستند، عظمت قرآن و تأثیر آن را
اختلافی یا قواعد و براهین فلسفی آن؛ در پر تو نظم و ترتیب حیرت انگیز عبارات
اعجاز آمیز آن است، که هر سخن سنج، شیوا بیانی را در برابر فصاحت و بلاغت
خود برانو در می آورد و نکته های بسیار دقیق و رمزهای رقیق ترکیب بندی کلمات
و آن است که عرب را و امید داشت، نسبت جادو و سحر به کلمات پنهانی همان آفرینش
به و در برابر بیان او مات و مبهوت گردود .

پس ترجمه قرآن بآن معنی که دستاوردش قرآن در فصاحت و بلاغت
کتابت کند در حقیقت محال است . ولی تا اندازه ای که ممکن بود ، با تطبیق لفظ
معنی و این که از مقصود قرآن در استویم مراعات کردود - ضمناً بعد از ترجمه در عا
بات مقصود را از اختصار انقضتم .

آقایان اساتید با رعایت استعداد دانش آموزان و محیطی که
آیات و اخلاق را در آن محیط تدریس میفرمایند از ترجمه و مقصود
هر که ام را مناسبتر دانستند ، تعلیم فرمایند .

۷۵
 اِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَخُصُّ مَنْ لَلَّتْ هِيَ اَقْوَمُ

بِسْمِ اَللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ (۱) مَالِكٌ یَوْمَ الدِّیْنِ (۲) اَیَاكُ
 نَعُدُّ وَاَیَاكُ نَسْتَعِیْنُ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ ۳ صِرَاطَ الَّذِیْنَ اَنْعَمْتَ
 عَلَیْهِمْ غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ وَلا الضَّالِّیْنَ

ترجمه: بسم خداوند بخشنده مهربان ستایش خدائی را سرود که پروردگار
 جهانیان است. خدای بخشنده مهربان، مالک و پادشاه روز جزا، خدایا تو را
 می پرستیم، و از تو کمک میخواهیم، ما را براه راست هدایت کن، راه دروستر
 مردمی که به ایشان نعمت دادی - مردمی که برایشان خشم کردی و مردم گمراه
 مقصود - ما سرودگرون زمین تجلیس خم و کج نموده جز خداوند مهربان را که مالک همه چیز است ستایش نمائید

۱- رحمن و رحیم هر دو از رحم و شفقت بمعنای مهربانی گرفته شده و است ما را آمانت است که

مردم بخدایتش خداوند را بر تو رحامت نماند همه مذکوران از خدا پرست محو، پرست ما بخدایت
 میشود مانند نبرد و قدرت و اذن دروری بختیدن

رحیم معنی است که از بچو آن آفتاب محبت و سعادت مردمی میابد که تنها را بر بسته و نماند بی
 رحمان کردن مبادا ابد الهی این رحمت صمیمی است مانند کدشتن از کدو ۱۰۰ انگلیسین شین شین

۲- رحمت است و رحمت بخدا اطلاق دارد و از دست ولی حقن داین همان است

نما آرد ۱۰۰ رحمت این است نه این سبب مالکیت در درسا خیر را بخود احتصاص داد

لِیْلِ الْمَلِكِ الْیَوْمَ یُنَادِ الْوَالِدِ الْقَبَّارِ ۱۰

یعنی برگردن فرار خود خواه و سگم در برابر نیروی حقیقت برست ما خرد و زبون است
 و از او میخوایم که ما را همین حقیقت پرستی باقی گذارد و رور آنان نیستند
 بگرنش کردن و تلقی گفتن از ثروتمندان و رما مداران تخصص موار ما بود با دست
 یگما پرستی را کله دار کرده .

سوره توحید

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ (۱) اللّٰهُ الصَّمَدُ (۲)
 لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ (۴)

(۱) چون هو ضمیر غائب است در حقیقت معنای جمله چنین است :
 ای پیغمبر بشتر کن بگو : آن خدائی که از نظر ما پنهان دانا دیدنی است یکی است ، چه آنکه اگر
 دیده می شد مادی بود و چون ماده جسم تغییر پذیر است با خدا قابل تغییر بود و در حقیقت تغییر کردن ،
 مرکب از اجزائی حیویه یافتن بصورت دیگری است و در اینموقع ثبات و دوام داشتن خدا از میان می رود
 با اینکه میدانیم خدا جاودان است . پس معلوم میشود خدا چون برتر از جسم و اما جسم است او را
 نمیتوان با چشم دید .

آنکه تغییر پذیرد قوتی و آنکه نرود است و نیرد قوتی . و ما می توانیم باور کنیم که چیزهایی با است و
 با چشم دید و نشود مانند صفات آدمی از قبیل شجاعت ، سخاوت ، که از زمین زدن ما دست و پا
 خود را نم نگرودن می فهمیم کیغیرد و دیگری ما دلیر است با اینکه گفته دیده ایم آن که زمین میزند و چهره
 می شود ما غر از ما تر از حرلیف خود است

ما می چون از مشابهه آثار شجاعت یعنی بیداری کسیه بوجود آن در مرد و نجاع ، ما اینکه آنرا نمی بینیم
 و قابل دیدن هم میت هم چنین از مشابهه آثار رحمان آفرین و عظمت و شکوه عافت ، و عظم حیرت آمدن
 که در دنیا هر تمسی در وابط و حرکات سار کمان و ماه درین بیدار است و روز و نهار (بقیه در جاییه)

ترجمه - بگو خدا کی است ^{۷۷}، خدا مقصود همه است، کسی را نترسیده
 ز کسی زانیده شده و بچکس هشان او نیست.

په از صفی فعل، اسون دبری که در سپهر گردون بکار رفته، بی میبرم که در سازمان این هر نش
 نام و آنچه در برود، دست استاد لایق و هنرمندی بکار رفته که در نهایت قدرت و خالی
 هر نوع عیب و نقص است، هر چند خود او دیده نشود و آن خداست

۲ - خدا کی است، زیرا با اعتقاد و اعتراف به خدا و بد یا بیشتر یا جا بیا بکنند
 نظر قبضائی از ساحت او، کردن جهان عاجز بوده و هر دو بگم هم حرج آفریش را بگریست
 است اند، پس او خدای ناتوان دست و پا شکسته با ندیش خام خود تراشیده اید که
 تکلمی سه تا با کامل و حیرت آور آفریده اند و این باور نگرونی است

شاید صفت اینکه زردشتی را از ایزد و اهریمن به اهورا مزدا رسیده اند، همین خیال با
 ده که پروردگار خیرات را از خدای شر در جدا دانسته بعد با این نکته برخورد کرده اند که خدای
 میوب معنی ندارد، سپس احترام کرده اند که ایزد و اهریمن هر دو بدست اهورا مزدا جان گرفته
 مذ غافل از اینست که شر وجود ندارد تا آفریننده بخوابد مثلاً دروغ گفتن عبارت است از پوشیدن
 کتمان راستی یعنی از نبودن راستی بدروغ تعبیر می شود یا ترس و غفل نبودن شجاعت و سخاست
 باری چون بی عیب و بی نقص یعنی کامل بودن در معنای الوهیت و خدای نهفته و پنداشتن
 باور کردن دو خدا با ناقص و میوب بودن خدا هم افق است حواشی سخاهی دیده خردین می گوید
 که کبی هست و هیچ نیست جز او وَ خَدَهُ لَإِلَهِ إِلا هُوَ .

(۳) صمد یعنی بی نیازی که همیشه بوده و همیشه خواهد بود، یا کسی که کعبه آمال و مقصود همه

و سن و باه آنکه هیچ صفت نقص آلوده نیست

۳ ناموس زبانیان در موجودات رای اجنت که چون پدر مثلاً میمیرد، پس بر جم بقای آنرا
 تبه، معلوم

۷۸

آیه هم از سوره نساء - وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالنَّاسِ إِحْسَانًا
 وَيُذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَانْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَ
 الصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ
 مُخْتَالًا فَخُورًا (۱)

معنی - خدا را پرستید و در دستگاه آفرینش دیرتشش برای او هیچ چیز را شریک
 ندانید و نیز به پدر و مادر، خویشاوندان و یتیمان و بی‌نویان و همسایگان خویش و بیگانه
 و دوستانی که پهلوی شما بنشیند و بدور افتادگان از خانمان و کارگرها آنچه در تحت فرمان
 و اختیار شماست احسان کرده بدانید که خداوند مردمان خودخواه و پرناموس را مورد

القیه حاشیه صفحه قبل

دست گیرد و نظر باینکه مرگ و عیب پرامون خدا فی ردد، پس زانیدن یا زانیده شدن هم در خدا
 راه ندارد.

۱- خداوند در این آیه چند دستور اخلاقی میدهد - یکی اینکه پرستش و بندگی را بجدا اختصاص دهید
 زیرا او سزاوار پرستش است بنابراین چون فرعونیان یا ابرانیان قدیم شاه پرست نباشید که همه معتقد است
 خود را تسلیم فرمانروایان کرده جلواترادی در فکر و عمل در ترقی خود را بسندید و همین معنی است که امیرالمؤمنین
 میفرماید عَظَّمَ الْخَالِقَ فِي أَنْفُسِهِمْ فَصَغُرُوا فِي آغْصِينِهِمْ یعنی خدا در نظر آنان بزرگ آمد و هر کس بزرگ
 کوچک نمردند و انسته مقصود این است که بردمان ناز بفرموشید و در زندگی خودخواه با سبب بزرگ
 چنانکه در آخر همین آیه ملاحظه می‌کنید از فخر فردستی و خودخواهی حد لری شده و پس مراد اینست که از دلب
 و رانز، ایان دست‌پای خود را لم کرده سر در خاک است تا نه به او هر سس ایشان بسایید که ار شد و ترفا
 فخری خودم شویید و هر کار خوب یا بدی میکنند و م فرود بسته بپوشید همه به کلام حسرت پرست، البته روی
 شده ملاحظه شود

۱۴ و محبت قرار نداده و نمیدهد .
 ۴۱ سوره نساء - الَّذِينَ يَخْلَوْنَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَغْيِ وَيَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَبِالَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِهِ وَاتَّخَذُوا لِكُلِّ قَوْمٍ عِدَابًا مُبِينًا .

معنی (مردم با ناز و خود خواهی که محبوب خدا نیستند)
 مردمی هستند که خود بخجل کرده و دیگرانرا نیز باین خوی زشت واداشته است و بدست
 خدا وادرا کتمان میکنند غافل از اینست که ؛ این نوع مردم را بخوارترین صورت کیفر
 خواهیم داد .

آیه ۴۲ - وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا
 بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا قَرِينًا

معنی - (و نیز گرفتار شکنجه ما خواهند شد)
 - مردمی که برای خود نمائی از سرمایه خود بخشیده ؛ بخدا و روز جزا ایمان نیاورده

تفسیر حاشیه صفحہ قبل ،

عدالت و مساوات در برابر قوانین کتوری خاضع و مطیع باشد بطور خاصه اطاعت با عبادت
 استنباہ نگیند زیرا بنده و گرفتار اراده و گبران بودن کم کم آنان را سنگر و خود سربار سیار
 باز و ملات امیر المؤمنین است که مردمی آنحضرت را بصفت بسیار نیکو یاد کرد و تلقین کفست
 علی (ع) جلوا و گرفته فرمودم فرد بند مساوی گرفتار خیال شده خود را کم کنم .

دوم - و جهان پاک می گوید بدو مادر که آسایش خود را در راه بر درش فرزند خدا صومیه سپاه خویش را
 و راه خوشبختی او سفید گرداند با هزاران هزار درخ و سختی در زندگی مواجه شد نداننا مال در زند غیر و مند
 و درخت امیدشان بارور شد ، سزاوار نیست که در برابر آن همه حقوق ، فرزندان دست از تکلیف
 بهانی خود بردارند در موقع گرفتاری یا پیری از کمک ایشان منصافه کنند . (تفسیر حاشیه صفحہ بعد)

(افسوس که فریب اهریمن خود پرستی و شیطان را خورده فهمیده اند)

هر که شیطان با او مانوس شود ، بد بهشتی برای خود انتخاب کرده است .
 آیه ۵۱ سوره نهار : **إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ (۱) بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ**
لِمَنْ يَشَاءُ وَ مَنْ يُشْرِكْ بِإِلَهِهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا

ترجمه (در این آیه با تاکید بسیار اعلان میشود که :

بدتر و بزرگتر گناه شرک است که خداوند آنرا نخواهد آمرزید ولی گناهان دیگر

قابل آمرزش است .

و باز تاکید شده که : هر کس برای خدا شرک یافت شود ، دروغ و گناه بزرگی را

بجدا نسبت داده است .

آیه ۱۶ سوره نهار - **إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ**
بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

ترجمه همانا خدا شما امر میکند که برگردانید سپرده های مردم را بصاحبانش و برگاه
 داورى میکنید برای مردم بعدل و داد داورى کنید همانا خدا نیکو شمارا پند میدهد
 و آنچه میکنید شما را بیناست .

مقصود - در این آیه دو دستور مهم اجتماعی دیده می شود : یکی آنکه اگر کسی شمارا

سوم کسی که خداوند برای او کمال و سبب فراهم کرده در زندگی بسطیه و درونی رسیده و در وی اصل نظام اجتماعی

خودش و دانش باجمعی دیگر برایشانند سزاوار نیست دو دست سپه خاز او آه دل گرسنه خوبان با ستمدان .

و مسالجان با مسان رود پس برای اینکه در چنگال انتقام طبیعت گرفتار نشوید به درازندان خواه شتاء و ایضا که کنید

۱- ما مردم چون ما تو انچه برای انجام کار ما و گردش حریج اجتماع ما چاره هم گویم ، اگر بنا شود خدا هم

برای خود شرک کند و گویم که او هم چون ما ما تو ان شده دیگر خدا نخواهد بود : (تفسیر صحنه بعد)

در تکار و امین شناخت و اندوخته خود را بشما سپرد و امانت داری نجات
 نکلید و هرگاه مطالبه کرد آنرا بخداوندش پس دهید .
 دستور بسیار مهم و بزرگ دوم که بنیاد کاخ اجتماع بر آن قرار گرفته موضوع دادی
 است که از کدوکی باید داد گسری و طرفداری از حق را در مغز خود پرورش دهید ،
 و این دستور ما بپند و اندرز اجتماعی است که خدا در کوشش دل شما میخواند و بطرز دادی
 و امانت داری شما نشنا و میناست .

آیه ۶۲ سوره انفال - وَاعْتَدُوا لَكُمْ مَا نَسْتَعْتَمُ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ نَحْلٍ تَرْهَبُونَ
 بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَاتَقْبَلُوا لَهُمْ فِتْنَةً وَمَا تَنْفِقُوا
 مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ (۱۱)

ترجمه و مقصود - تا میبایست برای نبرد با دشمنان ؛ نیرو و سواران آماده جنگ
 فراهم کنید ؛ تا بشا هده آن لرزه بر اندام دشمنان خدا و دشمن شما افتاده
 در کارزارست شوند ؛ و نیز ؛ دشمنان دیگری که خدا ایشان را میبندد و شما بی
 تعبید و برابر این قدرت منافی تسلیم می شوند . بدانید ؛ هر چه در راه خدا یعنی
 عظمت حق خود هزینه و صرف کنید ؛ زیان نخواهد بود و سود آن شما بر میگردد ؛ چه آنکه
 دست بیدار و ستم بیگانگان از سر شما کوتاه خواهد شد .

(بقره ص ۱۰۱) و مقصود از اینجا پرستی ، اعتماد بخدا و کار راست که پیش مردم دون صفت تسلیم و خضوع فرود نیامده ؛

کمال شایسته حق خویش را بخواهید که اگر زاری کنید و تلقی گویند ، گویی خود را بنده اودانسته و او را شریک خدا .
 - همه میدانند که بزرگ امروز دنیا هنگام کشورگشایی و بهر وسیع میگردد عاقبت در ره و یا بوسانی
 مثل مرساندن هوا یا بر فراز آسمان اردوگاه دشمن و نظیر آن ، دشمن را مرحوب و اراده او را است
 کنند تا بدون خنربری تسلیم شود . اسلام در حقیقت این مآل نیک جنگی را بسلامان پیشنها میکند .

آیة ۲۷۷ سوره بقره - تَخِشُ الْعَسْفَةَ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
 كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ (۱) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا نَخَوْفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (۲)

ترجمه - خدا محمی کند مالی را که اوز با فراهم شده و افزون می کند مالی را که
 بان احسان شده ؛ خدا دوست ندارد مردم ناسپاس و گناهکار را بنامانم
 با ایانی که نیکوکارند و بر پا میدارند نماز را و زکوة میدهند و ابرمتان نزد
 پروردگارشان محفوظ است و ترس و اندوه بر آنان راه ندارد .

مقصود - ۱- کینه و بغض مردم را بخوار در دل همه کس جا دارد و مہنگام فرصت
 دست طبیعت از ایشان انتقام کشیده اصل دفع را از آنان می گیرد و برعکس از نیکوکاران در روز
 شگستگی و شکنجی میکند و نباید از نعمت شردت که خدا بر روی ارزانی داشته ، استفاذه
 مورد ، و بر باخاری آنرا کفران کرد و مرتکب چنین گناه بزرگ شد .

۲- مردم با ایمان و نیکوکار که وظائف الهی و اجتماعی خود را بصداقت انجام میدهند
 زینتا کسی با ایشان دشمنی نشود تا ترس و بیم آنان را فروگرداند بلکه همچنان بیدیه احترام
 ایشان می نگرند .

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بخش اخلاق

وظایف انسان نسبت بجد او مذ

خداوند مهربان که نعمت حیوة بما بخشیده و از آغاز تولد مهر ما را در دل پرورده و ما در جاده که با بنایت فداکاری ما را در آغوشش ناز و محبت خود تربیت و بزرگ کند و نیز چشم و گوش و هوش و قدرت بخشیده تا از آنچه آفریده بود خویش از آن استفاده کنیم که :

ابرو باد و موم و خورشید و فلک در کارند تا تو نمانی بگفت آری و بغفلت نخوری
و در برابر هزاران هزار نعمت دیگر ناچار باید شکر گذاری کرد :
از دست و زبان که برآید کمر عمده شکرش برآید

کمترین شکر آنکه پروردگار مهربان عبارت است از :

۱- بندگی و پرستش و اینکه تنها او سزاوار کرنش است و دیگری را نباید در عبادت برای او شریک قرار داد .

۲- در راه بندگی، ما مسلمانان باید همان طوری که خود آفریدگار فرموده
او را عبادت کنیم و چنانکه در شریعت میخوانید عبادت عبارت است از نماز تا امر معروف و منی از منکر البتة ما شرائط و مقرراتی که تعیین شده است .

۳- کردن همدان و عمل بقوائمی که برای حفظ سعادت اجتماعی ما تعیین فرموده از قبیل دادگستری ؛ احسان و خود داری از ستمگری و مردم آزاری ؛ رعایت قوانین معاملات و سایر احکام .

اطاعت از احکام دین

مردمی که آئین اسلام را پرچم افتخار خود دانسته باید بدانند مسلمان بودن مکتب و لفظ نیست اسلام دین عمل است و پیغمبر (ص) هر دستوری را که فرموده انجام دهید یا آنچه را گفته ترک کنید؛ فقط برای رشد دادن و میوه شیرین چیدن از درخت اجتماع است که در سایه تن دادن با حکام شرح مردم با هم خوش و مهربان و برادرانه زندگی کنند و گرنه فکر کنید مخالفت با احکام دین چه زیانی برای خدا و پیغمبر دارد و یا از عمل ما چه سودی بایشان خواهد رسید پس اگر مثلاً فرموده بخوار بر احتکار نکنید؛ هوس بالا رفتن زنج اجناس در سر بردش ندهید؛ ثروت بزرگی زیر بار بیدار نگری نروید؛ مجال صنفا و بیچارگان رسیدنی و از حق طرفداری و بعدالت رفتار کسب همه بصلحت خود ماست؛ پس بزرگترین سودی که از اطاعت احکام دین عاقلان میجویند؛ جلوه گیری از دشمنی و کینه و رزق و مرجوح و بدینی مردم بسبب کبر و تکلم شدن رشته اجتماع و ملیت است که در سایه اطاعت از احکام دین حاصل میشود

و خوب تحصیل علم

بقدری در اسلام بدانش جونی تأکید شده که از حد بیرون است گاهی گفته است دنبال دانش رفتن بر کس لازم است و گاه فرموده: دنبال دانش برآیند هر چند با مسافرت بچین تحصیل شود و باز میفایید یک ساعت اندیشه و طلب علم با مفاصل و سلاک عبادت برابر است. بالاترین عبادت یاد دانش آموزی است.

آدمیت، به آموزش و آموختن است، و انما زنده عبادان و نادان برای همیشه مرد است. مردم نادان از جانوران و چهارپایان پست ترند. دانش از

۸۵
مال و ثروت بهتر است؛ زیرا دانش نگهدار تو است و تو ناچاری از مال
پاسبانی کنی.

عدالت (داگری)

موضوع محکم دیگری که دین مقدس اسلام بی اندازه بآن اهمیت داده و **داگری**
است که نظام اجتماع و امنیت عمومی بآن بستگی دارد؛ اگر فرد فرد بشر عادل
باشند یعنی در هر کاری از راهی که برای آن تعیین شده کج نشوند؛ همه
اختلافات و دشمنی با و کینه در ربه رفع میشود و در نتیجه یک اجتماع خوش و مهربان
بوجود می آید در قرآن کریم از عدل و داد بسیار سخن رانده در یک آیه میفرماید:
عدالت گرانید که پرهیزکاری و انسانیت در داد کسری است، و باز میفرماید:
عدل و داد سخن گوئید؛ هر چند بریان خود یا پدر و مادر و یا خویشاوندان تمام شود.
پیغمبر مکی از افتخارات خود در این دانسته که در سلطنت پادشاه عادل یعنی ائمه بران
تولد یافته و باز فرموده اند؛ کشور داری با کفر میازد و با ظلم ناسازگار است پس
اگر بیت و کشور خود علاقه داریم باید از همین آغاز که کی سعی کنیم عادل و حقیقت گو
پدرش باشیم تا نزد خدا و خلق خدا آبرو مند و محبوب شویم.

فریون فرخ فرشته نبود ز مشک و ز عنبر برشته نبود
بر او دوش یافت این فرهی تو داد و دوش کن فریون توئی

راستگویی

گفتیم عدالت پایه بزرگ و محکم برای بنیاد عظمت و اجتماع جمالی باید بدانیم که اساس
عدالت بر راستگویی است و در راستگویی دین اسلام با عظمت و احترام

یاد و برعکس در دین و عیوبان را بسیار دوست فرموده است حتی در قرآن سوره ای بناگاه
 کذبین ادر و عیوبان اتظیم شده! راستی را اسلام حوی بسیار پسندیده و
 دروغ را گناه بسیار بزرگ و ناپسند شناخته است. شما فکر کنید چه اندازه دوست
 می برید که بدانید دوست و هم کلاس شما زبان خود را دروغ آلوده نمیدارد و
 بید چه مقدار ناراحتید و چگونه در نیت شما خوار است اگر در سخنان او دروغ دید
 شود. میتوان این نذهی ما فرموده اند چه و ن ما ممکن است هر گناهی را مرتکب نشود
 ولی لب بدروغ نمیگشایند. پس اگر ما مسلمان دید و آئین حفظ می مستقیم استانی
 خور. و از دروغ پرهیز کنیم.

وظیفه انسان نسبت به پدر و مادر

هرگاه هر مادر و زحمات پدر را در راه حفظ و پرورش خودتان در نظر محکم سازید
 خواهید یافت که در برابر آنهمه فداکاری اگر همه عمر بایشان خدمت کنید باز اندکی از
 خدمات آنانرا منظور نداشته اید شب زنده داری مادر و استک و خوبی که در عربی
 کسالت شما میریزد و ناراحتی تا که در راحتی شما تحمل می کند مگر قابل حیران است؟
 و در مذکیمای پدر و رنج و مشقتی را که در طلب روزی برای آسایش شما بخود هموار می کند
 تا جوان برومند و یاد کار نیرومند بار آورد چگونه می توانید پاداش دهید؟
 پس هر چه ما بگوئیم غیر آنهم در برابر حقوق پدر و مادر انجام وظیفه نمید
 همین حقوق بی پایان ایشان است که خداوند میفرماید: ۱- کویحیه سجن است
 آمیز بپدر و مادر گویند ۲- بایشان درشتی و خشونت نکنید ۳- و آری بسیار آبد
 اشکر و دعوت می کنند در این موضوع از ایشان اطاعت کنید و ن بار مباد که ار

مدار از زبان خوش تبار کنید که عقوبت خواهید دید؛ و در روزگار پیری از این دستگیری کنید چنانکه در کودکی شمارا چون جان در آغوش خود پروروند.

وظیفه ایشان نسبت بخویشا و ندان و صلحه رحم

خویشا و نذاگر پدر و مادر و مندرندان و نوادگان باشد علاء و بر استرام و رعایت مراتب اخلاقی باید در صورت تمی دستی و درویشی از آنان پرستاری و بزرنگی ایشان رسیدگی کرد که با ماسحه و کوتاهی مسؤلیت شرعی و قانونی دارد و نسبت بخویشا و ندان دیگر (از برادر و خواهر و عموز عمه؛ خالو و خاله؛) نیز در قرآن و کلمات پیغمبر و امامان بسیار دیده میشود که باید دلجوی و نوازشها کرد. در قرآن میفرماید:

بترسید از خدا و بارحام خود رسیدگی کنید که روز قیامت از شما مواخذہ میشود و رحم یعنی خویشا و نذ و جمله آن همان نوازش و دلجویی است که در قرآن میفرماید: مردمی که از ارحام خود تفقده میکنند محبوب خدا و آنان که رشته خویشا و نذ را پاره و قطع می کنند سبغوش خدایند.

وظیفه انسان نسبت بخود و جامعه

وزیر و ستان و مسایگان

وظیفه شخصی - اسان ازین وجان ترکیب یافته و برای هر یک وظیفه شخصی

انجام ۶۰

پرورش تن - دین اسلام بجهت تن و صحت آن اهمیت داده و آنرا واجب شمرده و فرموده است .

بهتست تن را رحمت خوراک و خواب با اندازه لازم و نظافت بدن و حمام و گرفتن ناخن و شانه زدن مو و مسواک و شستن دندان باید رعایت ، و از خوردن و پوستیدن خوراکها و نوشابه های زیان آور اجتناب کرد .

جان پروری - شرافت و انسانیت در اسلام : به دانش آموزی و نیروی اراده یعنی دلاوری و عظمت یعنی پارسائی و پاکدامنی است و فرموده امردی که در یر برست جان و روان آدیت سهل انگاری میکند از حیوانات بی پست ترند .

و خلف اجتماعی - اول نوع دوستی در نوع چروری شعر سعدی مضمون

گفته بیخوابان دین است که میکوید ؟

تو که ز محبت دیگران بی غمی
نشاید که نامت نهند آدمی
دوم خوشتر قاری - نزد حضرت صادق از دین و دانش کسی سخن رانده شد
حضرت فرمود در فآرتس با مردم چگونه است ؟ گفتند : کج خوست فرمود :
نباید اوراد استند دین دار شمرد .

سوم ادباعت از قانون - باید قوانین اجتماعی را پروری کرد و کار پرا
که جامعه برای انسان تعیین کرده انجام داد .

چهارم مراعات زیردستان و همسایگان - روستن زندگی باید
موسی باشد که محبت تخص در دلها جای کرده روز در ماه گی از او دستگیری کنند ،
بهترین وسیله برای اسیر کردن دلها ، اینست که اسان از زیر دستان دلجویی

و بجا نشان رسیدگی کند ، زیرا اینان میدانند ، تفقد او از احتیاج نیست ، و او
 آدمی صمیمی میشوند ، در قرآن هم به سینه بر (ص) دستور میدهند این طبقه مردم
 فدای زبردستان و ثروتمندان نخواهد

و بنزد حق بسایگی بسیار تا کید شده و فرموده اند همسایه مسلمان خوشبخت
 حق هم کیشی و خوشبختی و بسایگی دارد ، و برای همسایه ناسلمان همان وظیف
 بسایگی را باید انجام داد مثلاً اگر بیمار و بزرگتک یا دارو ، محتاج است پزشکت و دارو
 برای او حاضر و فراهم کنی نوعی در خانه زندگی کنی که موجب آزار او گردد
 و اگر درویش است بر زندگی او کمک کنی .

پنجم نوازش کودکان - کودکان را باید بیدار پرورش کنی و ایشان را
 نوازش و بازبان کودگان تربیت کرد و اندر نداد

ششم احسان - در ماندگان را باید دستگیری و در وایشان را با احسان پرورش
 ارمان کرد تا اگر در گروست بر در کار خود انسان برانند در آمد دیگری از او دستگیر
 به مقم احترام به پیران - باید سالخورده گانرا احترام گذارد و از میزبانان
 ایشان که در نتیجه آزمایش و چیدن سرد گرم روزگار اندوخته اند ، درس بی
 گرفت که هیچ مدرک و آموزگاری ، چون مدرسه جهان د شهادتی که در مغرب
 آرموده از خود اثر نگذاشته ، بانسان تعلیم نمیدهد .

احترام از معاشرت با بدان

همشین توار تو بجا باید تا تو را عقل و دین نر باید
 همان از آن که میان گفتار و کردار تفاوت است (دو صد گفته چه در نوبت
 همان از آن مابین دانستی که از راه گفتش در نوبت با نیکو و آنچه از راه نیکو

انسان بیاموزد ، تفاوت است ، پس اگر با مردم بدسرشت و زشت کار نشستی
و برخاست کنی ، ناچار با او سه مرتبه تکرار ، خوبی پست او در شما تاثیر و شمار از مقام
انسانیت پرت میکند و بهین جهت میتوانی آن و بزرگان دین و اخلاق ، معاشرت
با بدان را گناه بزرگ شمرده اند .

آداب معاشرت با بزرگتران و همسران او کو حکمران

بطور کلی میتوانان دین فرموده اند :

بوسی با مردم رفتار کنید که بشکام غیبت شما برای تمام او و آفرین فرستند و بر مرکب شما
افسوس ناند و خوبند احسان بایک و بد سه کسی که بعد از مرگت حرفی در سلامت
بزرگم شنوید و بنده بسوزاند (معلوم است

نسبت بزرگتر از خود باید : احترام گذاشت و با او سخن درستی و سندی
نگره بر اینها نمی آید در تحصیل زندگی ارزش داد ، و اگر سخن با عقیده ای را با حق
بشنوید ، انکار میکنند با حفظ مقام و احترام او و زمان تلایم و نرم او را از استیفاء
بیرون آورد .

با همسران دوست و است و اشک آموز خود با بد همسران و صمیمی بود زیرا بهترین
دوست است که در درسه فراخ میزند ، درسه است که فرزند از طبقات مختلف
شهر را در بیای سبب جمع میکنند ، اصل و نسب و تروت را باید دور بخت
و هم حیرت پس از درازانه رفتار و بیکدیگر در آمیختن و مذاکره و تفرین درس گوگات
از آن تر است و باید بوسی سلوک کرد که با انسان بدین سبب ، در برخورد و نه در
بیمه بدین سبب ، در برخورد و از آن سبب یا به ایشان پیروی کرده ، تصمیم بفر

بیاید مواظبت داشت که در گفتار و کردار، مراعات سال زندگی ایشان از دست نرود

فرار از دفاع

جهاود دفاع از کشور بزرگترین وظیفه‌ای است که خداوند در انجام آن مزد و ثواب میدهد و در کتاب آسمانی اسلام یعنی قرآن مردانی که در راه طاعت، جانفشانی کرده و شربت شهادت نوشیده اند دارای مزد و مقام ارجمند معرفی شد و باز فرموده اند، این طبقه از مردم زنده جاویدند و جهان اندازه مردمی را که در جنگ بدشمن پست کرده و یا اساساً از دفاع و جانبازی در راه کشور و دین گریزان میشوند، بسی نکوهش فرموده و گفته اند، نام این فرودمایگانست عنصر انبیا و انجما گذاشت و در برابر دستگاه عدل الهی از شما بیکاران و شبه کاران منسوب میشود، در نظر اسلام و سلین صدر اول، بزرگتر گناه و سنگ خود داری یا فرار از آنست بوده است امیر المؤمنین علی (ع) در خطبه بیانی آنستین خود مکرر میفرمود و ما بود با مردمی که برای خون خود در راه طاعت ایستادند و مقداری از آن را از دست دادند از میدان کارزار سیکر سحبت و یا بهانه جوی کرده، در نبرد با دشمن سرگت سحبت بپذیری در الطاف خوار و زبون بنده که ناجار مکرر از زندگی ترجیح میداد و از ترس سلامت مردم خود را صحنی میکرد.

پس مردمی که اسلام را شعار طاعت و آزادی خود میدانند، باید در راه کشور و طاعت خویش از جان و دل فداکاری کرده، رستن در خانه خویشتن از بهر بیگانهان نخواهند.

بجای خود شاهی
ملک انجلیان

فهرست مندرجات

- آغاز کتاب - ملاحظاتی در باره کتاب مختصر نافع و ترجمه و اصلاح آن در تألیف فقه شرعیات : (از صفحه «الف» تا «ح»)
- مقدمات کتاب - تعلیمات شرع اسلام - اصول و فروع - بیان اصطلاحات فقه . (از صفحه ۱ تا ۵)
- باب نماز - مقدمات نماز - وضوء - غسل - تیمم - وقت نماز - قبله لباس نمازگذار - مکان نماز - اجزاء و افعال نماز - نماز مسافر - نماز عیدین - نماز آیات - اهمیت نماز در زندگی فردی و اجتماعی : (از صفحه ۶ تا ۳۳)
- باب زکوة - اجناس مورد زکوة - مصرف زکوة - زکوة فطر اهمیت زکوة در زندگی فردی و اجتماعی : (از صفحه ۳۴ تا ۳۹)
- باب خمس - اموالی که خمس دارد - احکام خمس - اهمیت خمس : (از صفحه ۴۰ تا ۴۳)
- باب صوم - «روزه» - شرایط وجوب وصحت روزه - مفطرات روزه اهمیت روزه : (از صفحه ۴۴ تا ۴۷)
- باب حج - شرایط و اقسام حج - عمره - افعال حج - اهمیت حج در زندگی فردی و اجتماعی : (از صفحه ۴۸ تا ۵۵)
- باب جهاد - شرایط و احکام - اهمیت دفاع در زندگی فردی و اجتماعی : (از صفحه ۵۶ تا ۵۸)
- باب امر بمعروف و نهی از منکر - شرایط و احکام و بیان اهمیت آن در جامعه : (از صفحه ۵۹ تا ۶۳)
- قسمت دوم کتاب - اصول دین و آیات و اخلاق .
- مقدمه - در بیان اصول دین . (از صفحه ۶۴ تا ۷۳)
- بخش آیات - طبق برنامه (از صفحه ۷۴ تا ۸۲)
- بخش اخلاق : (از صفحه ۸۲ تا ۹۱)

سایر تالیفات مؤلف

ساله در قاعدہ بسیط الحقیقه

« « ترجمه رساله علم النفس « ابن سینا »

« « عربی خود آموز

« « روانشناسی

« « فلسفه شرق

« « تاریخ فلسفه (شرق و غرب)

« « منطق قدیم

« « منطق جدید (متدلوزی)

فہمہ سرعیاب و ترجمہ و تفسیر آیات و اخلاق ۵ جلد

